

# دانیال نبیؑ کتاب

# دانیال نیئے کتاب

© 2022 Wycliffe Bible Translators, Inc.

گۆن بایبئلے رجانک کنوکین ٹیمے کمکا

[Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

# دانیال نبیئے کتاب

## دانیال نبیئے کتابے پجار

دانیال نبیئے کتاب دو زبانا، ایرانی و آرامیا نبشته کنگ بوتگ. دانیال نبی، اسرائیلی ورنائے آت. سال 605 پیشمیلادا، بابلے بادشاہ نبوکدنزرا اسرائیلے سرا اُرش کرت. بازین دگہ مردُمیئے همراہیا دانیال ہم آوار جنگ و بابل برگ بوت. چہ آ وهدا و رند دانیالا وتی سجھین اُمر بابل و پارسے بادشاہانی دربارا گوازینت. دانیالا، بابلے بادشاہ نبوکدنزرا و بلشازرے دُور ہم دیستگ و ماد بادشاہ داریوش و پارس بادشاہ کورُشے زمانگ ہم دیستگ. اے سرگوست و الہام کہ دانیالے کتابا مان آت، 605 تان 536 پیشمیلادا بوتگ آت و پینش دارنت کہ اے کتاب ششمی کرن پیشمیلادا نبشته کنگ بوتگ.

دانیالے کتابے ہپتمی تان دوازدهمی دَر، یونانی و رومی مَزَن واکانی جاہ جنگے گپا کنت. بازین دگہ انچین چست و ایریئے گپا ہم یک و ٹکا کنت کہ چہ دانیالے پیگمبریئے دُورا باز رندتِرا بوتگ آت. پاکین کتابے نمٹوک ہیئال کنت کہ ہدا دیمے کاران زانت و زاهر کرتش نکنت. ہمیشکا گوشنت کہ اے کتاب باز رندتِرا نیسگ بوتگ. بلہ پہ باورمندان اے گپ تچک انت کہ ہدا دیمے کاران زانت و زاهر کرتش کنت.

کتابے اٹولی، سئیمی و ششمی دَر ہمے گپے سرا آت کہ دانیال و آییئے سنگت انچین جاگھیا وتا پاک و پلگار دارنت کہ سجھین نیمگان بُتپرستی انت. کِر و گورے مردمانی چم ہم سک آت کہ دانیال و آییئے سنگت ردین کارے بکننت و گرگ بنت. ہدا دو رندا آیان چہ مرکا رکینیت. دانیالا بابلے و پارس بادشاہانی گورا مَزین اگدہ گون بوتگ و انگت بُتپرستانی نیاما وتی ہدائے سرا وتی باوری مہر داشتگ.

کتابے دومی و چارمی دَر، دانیال دو وابے مانایا گوشیت کہ بادشاہ نبوکدنزرا دیستگ آت. کتابے پنجمی دَر، اناگت دستے زاهر بیت و شاہی دیوانجاہے دیوالے سرا انچین چیزے نبشته کنت کہ کسے وانٹ نکنت. دانیال، اے نبشتہا ہم وانیت و مانا کنت. کتابے ہپتمی تان دوازدهمی دَر ہما الہامانی گپا کنت کہ دانیال نیبا دیستگ آت و آیوکین وهدے بارثوا آت. چہ اے کاران بازینے سرجم بوتگ: دانیال، پارس بادشاہیئے کپگے پیشگوزیا کنت، سکندرے آگ و پدا آییئے کپگے ہبرا کنت، سکندرے بادشاہیئے بھر و بانگ بیگے گپا کنت، شمال بزان سوربھے و جنوب بزان مسرے بادشاہانی ہبرا کنت، پہ زباین ملک، اسرائیلا اے بادشاہانی نیامے ہما جنگانی ہبرا ہم کنت کہ رندا بنت.

دانیال، ہما وادہ داتگین مسیہے آگے پیشگوزیا ہم کنت، ایسا مسیہے. ایسائے جندا ہم کہ وتی تالیم و درسائی تھا ہلاسیئے وهدے بارثوا ہبر کرتگ، دانیالے پیشگویانی مسالی داتگ. ایشیئے مانا ایش انت کہ دانیالے لہتین پیشگوی دنیائے ہلاسیئے وهدے بارثوا آت و انگت سرجم نبوتگ آت.

ما دانیال نبیئے کتابے تھا گندین کہ جہانے چست و ایر انسانے دستا نہ آت، ہدائے دستا آت و ہدا اے سجھین چیزان دیم پہ ہما منزلا بران انت کہ آییئے وتی واہگ انت و گڈسرا، ہدا وتی بادشاہیا برجم کنت. اے دنیایا، ہدائے باورمند مدام چو درامدا آت بلہ انگت وتی باورے سرا مہر اؤشتات کنت و انچین زندے گوازینت کنت کہ ہدا چہ آیان رزا و وشنود ببیت.

## دانیال و سنگتانی گچین بیگ

1 یہودائے بادشاہ یہویاکیمے دتورے سٹیمی سالانہ، بابائے بادشاہ نبوکدنزر آتک و اورشلمی آنکر کرت\*۔ 2 چہ ہداندے زریا یہودائے بادشاہ، یہویاکیمی پرورش دات۔ بادشاہے جند و ہدائے لوگے لہتین دریی گون وت بابائے سردگارا،\* وتی ہدائے لوگا آورت و دریی وتی ہدائے لوگے ہزانگا ایر کرتنت۔

3 پدا بادشاہا وتی دربارے کارمستیر،\* آشپناز ہکم دات کہ چہ اسرائیلی چگان لہتین انچین بیار کہ چہ بادشاہی نسل و شریمندین ہاندانان ببت، 4 انچین ورنہ کہ ہچ پیمنین بدنی اثیش مان مبیبت و رنگا ڈٹولدار ببت، ہر ڈٹولین ہکمتا بلد بیگے لاک، زانتکار و زوت پھم ببت و بادشاہے بارگاہا اؤشتگا بکرزنت۔ پدا اے ورنایان بابائے آرمایی زبان و لبزانکا\* بوانین۔ 5 بادشاہا اشانی ہر روچینگین وراک و شراب\* چہ وتی جندے وراک و شرابا گچین کرت و ہکمی دات کہ تان سٹے سالانہ اشان شر بوانینیت و زانتکار کنیت و پدا منی ہزمتا بوشتارینیت۔ 6 اشانی نیاما چہ یہودایا آورتگین دانیال، ہنایا، میشایل و آریا ہتوار آنت۔ 7 دربارے کارمستیرا آیانا نوکین نام پر کرت۔ دانیالے نامی بلتشار، ہنایائے شدرک، میشایلے میشک و آریائے ابدنگو کرت۔

8 دانیالا ارادہ کرت کہ من وتا گون شاہی وراک و شرابان پلیت نکنان۔ گزا آییا گون دربارے کارمسترا دزندی کرت کہ اگن تئو زرا دئیے، من اے وراکان نئوران و وتا پلیت نکنان۔ 9 نون ہدایا کارمستیرے دلا پہ دانیالا مہر و ہمدردی پیدا کرت، 10 بلہ کارمستیرا انگت گون دانیالا گوشت: ”منا چہ وتی واجہین بادشاہا ترسیت۔ آییا وت پہ شما وراک و شراب گچین کرتگ۔ اگن آ بگندیت کہ شما چہ وتی اے دگہ ہمسروکین ورنایان نرورتر ایت، گزا؟ اے پیما، شما بادشاہے دستا منی سرا برائینیت۔“

11 کارمستیرا اشپنازا پہ دانیال، ہنایا، میشایل و آریایا یک افسرے داشتگات۔ دانیالا گون ہمے افسرا گوشت: 12 ”مہربانی بکن و مارا\* تان دہ روچا بچگاس و بچار، بل کہ مارا پہ ورگا تہنا سبزی و پہ نوشگا تہنا آپ دئیگ ببیت۔ 13 پدا مارا گون ہما ورنایان دیم پہ دیم بکن و بچار کہ شاہی وراکان ورگا آنت۔ اگن ما نرورتر بوتین، رندا گون ما ہما پیما بکن کہ تئی دل گوشت۔“ 14 گزا افسرا آیانی ہبر منت و تان دہ روچا آچکاستنت۔

15 دہین روچانی ہلاسیا، دیستش کہ آ، چہ اے دگہ ورنایان جاندراہتر و پزورتر آنت کہ شاہی وراکش وارتگات۔ 16 گزا افسرا شاہی وراک و شراب، چہ آیانی وراکا در کرتنت و آیانا سبزی دات۔ 17 اے چارین ورنہ، ہدایا لبزانک و ہکمتے ہر پیمنین زانت و ہنر دئیان کرتنت۔ دانیال ہر وژین الہام و شین و وابانی مانایا ہم بلد ات۔

18 گزا بادشاہ نبوکدنزرے گیشینتگین سٹین سال کہ سرجم بوتنت، دربارے کارمسترا اے سچھین ورنہ آورت و بادشاہے بارگاہا پیش کرتنت۔ 19 وھدے بادشاہا گون آیان گپ و تران کرت، دیستی کہ دگہ کس دانیال، ہنایا، میشایل و آریائے پیما نہانت۔ گزا اے چارین بادشاہے جندے ہزمتا دارگ بوتنت۔ 20 بادشاہا ہرچے کہ جُست کرتنت، دیستی کہ اے مردم ہر پیمنین ہکمت و سرپدیا چہ مُلکے سچھین جادوگر و ساہران دہ سری\* شرتیر آنت۔ 21 دانیال، تان کورس بادشاہے دتورے اتولی سالانہ ہمؤدا منت۔

1:1 آنکر کنگ، بزبان چپ و چاگردا گرگ، پارسیے محاصرہ۔ 2:1 اسلیگین نبشتانک گوشت شنارے سردگارا۔ شنار، بابائے دومی نام انت۔ 3:1 اسلیگین نبشتانک گوشت: گوہتگینانی کارمستیر۔ ہئیال ہمیش انت کہ بادشاہے کارکنوک گوہتگ کنگ بوتگانت۔ 4:1 لبزانک، بزبان ادبیات۔ 5:1 پاکین کتابے تہا ہر جاگہ کہ شرابے لبز آتکگ، ایشیے مانا چہ انگورا جوڑ بوتگین شراب انت کہ اینگریزا ”wine“ گوشتگ بیت۔ 12:1 اسلیگین ایرانی سیاہگ گوشت: وتی نئوکران۔ بند سیزدہا ہم انچش انت۔ 20:1 دہ سری، بزبان دہ برابر، دہ رندا، دہ ہمینکچک۔

## بادشاہیے واب

2 نبوکدنزرا وتی بادشاہی دئورے دومی سالآ واب دیست. آییے ارواہ بیتاہیر\* بوت و آ واب نکپت. 2 گڑا بادشاہا جادوگر، ساہر، جن بند و نجومیانی لوٹاینگئے حکم دات کہ آییے وابان مانا بکننت. آ، آتک و بادشاہیے دیما اوشتانتت. 3 بادشاہا گون آیان گوشت: ”من وابے دیستگ و منی ارواہ پہ اے وابے مانائے زانگا بیتاہیر انت. 4 گڑا نجومیان گون بادشاہا آرمایی زبانا\* گوشت: ”او بادشاہ! مدام زندگ باتے. مارا\* و ابا بگوش. ما پہ تئو مانایی کنین. 5 بادشاہا گون نجومیان گوشت: ”منی گپ یگے. اگن شما منی و ابا مگوشیت و مانا مکنیت، شما ٹکر ٹکر کنگ بیت و شمے لوگ تباہ کنگ و ہاکوٹ\* جوڑ کنگ بنت. 6 بلہ اگن شما و ابا بگوشیت و مانا بکنیت، شمارا چہ منی نیمگا ٹیکی و تہپہ، مڑ و مزنین شرپ و اڑتے رسیت. پمیشکا منا منی واب و وابے مانایا بگوشیت.“

7 آیان یک رندے پدا گوشت: ”جی بادشاہ! مارا و ابا بگوش، ما مانایی کنین. 8 بادشاہا گوشت: ”من سدک آن کہ شما پہ و ہدزوآلیا اے ہبران کنگا ایت. شما گندگا ایت کہ منی حکم یک و ٹک انت 9 کہ اگن شما منا و ابا مگوشیت، پہ شما سزا یکین انت. شما و تمان و تا شئور کرتگ کہ منی دیما چپ و چوٹین ہبر بکنیت و دروگ بندیت تان ہما و ہدا کہ و ہد و جاور بدل بہنت. پمیشکا شما و ت مانا و ابا بگوشیت، گڑا نون من زانان کہ شما مانایی ہم کرت کنیت.“

10 نجومیان، بادشاہیے پستوا گوشت: ”او بادشاہ! دنیاہا ہیچ چشین مردمے نیست کہ اے کارا کرت بکننت. ہیچ بادشاہا، ہرچنت کہ مزن و زوراور ببیت، ہچبر چہ ہیچ جادوگر، ساہر و نجومیا چشین پرمایشے نکرتگ. 11 اے کارا کہ تئو بادشاہ لوٹگا ائے، سک گران انت. چہ ہدایان آید، اے ہبرا کس بادشاہا گوشت نکنت، و ہدا وہ انسانانی نیاما نشتگ انت.“

## بادشاہیے حکم

12 گون اے ہبرانی اشکنگا، بادشاہ چہ زہرا سک ہڑم گپت و حکمی دات کہ بابلیے سجھین داناین مردم گار و گمسار کنگ بہنت. 13 گڑا پرمانے دئیگ بوت کہ دانا کُشگ بہنت. دانیال و آییے سنگتانی شوہازا ہم در کپنتت کہ بکُشنتش. 14 نون دانیالا گون جلا دانی سمرستیر، آریوکا کہ بابلیے دانیانی کُشگا در کپتگ ات، پہ حکمت و دانایی ہبر کرت. 15 دانیالا چہ بادشاہیے داشتگین سمرستر، آریوکا جُست کرت: ”بادشاہا چنا چشین ترندین پرمانے داتگ؟“ آریوکا، دانیال ہال دات کہ چہ بوتگ. 16 نون دانیال شت و گون بادشاہا دزبندی ای کرت کہ منا کمے و ہد بدے، من تئو بادشاہیے و ابا گوشان و مانا کنان.

17 دانیال، لوگا شت و وتی سنگت، ہنایا، میشایل و آزیبایی ہال دانتت. 18 گوشتی: ”چہ آسمانی ہدایا رہم بلوٹیت و دوا کنیت کہ اے راز پہ ما پدڑ ببیت تانکہ ماشما و بابلیے اے دگہ دانا کُشگ مبین.“

## وابے مانا

19 گڑا ہما شپا اے راز پہ دانیالا، شینینیا پدڑ کنگ بوت. نون دانیالا آسمانی ہدائے ستا کرت. 20 گوشتی:

1:2 بیتاہیری، بزبان بے آرمی، بیکراری. 4:2 اے کتابے 4:2 تا 28:7، آرمایی زبانا نیسیگ بوتگ کہ آ و ہدی بابلیے سرکاری زبان ات. 4:2 اسلیگین سیاہگ گوشتیت: وتی نئوکران. بند ہپت ہم انچش انت. 5:2 ہاکوٹ، بزبان ہاکے کوت، ہما جُمپ کہ اؤدا لوگانی ہاک، پُر و اے دگہ کچرا و آشکلان دئور دئیت.

”هدائے ناما ابد تان ابد ستا و سنا بات،  
چینا کہ حکمت و زور ہمایئیگ ائت۔  
<sup>21</sup> ہما ائت کہ وهد و مؤسمان بدل کنت،  
ہما ائت کہ بادشاہان دور کنت یا تھتا نادینیت،  
ہما ائت کہ دانایان حکمت دنت و سرپدینان زانت بکشیت،  
<sup>22</sup> ہما ائت کہ چیر و اندیمین رازان پدّر کنت،  
ہما ائت کہ زانت تھاریا جے ہست و  
رژنایی ہمایئے ہمراہ ائت۔  
<sup>23</sup> او منی پت و پیرکانی ہدا!  
من تئی شگرا گران و تئی تتوسیپا کنان،  
چینا کہ تتو منا زور و حکمت داتگ۔  
ائون ہم اے تتو ائے کہ پہ من ہما چیزت زاهر کرتگ  
کہ ما چہ تتو لوئتگ،  
چینا کہ تتو نون بادشاہے جیڑہ پہ ما پدّر کرتگ۔“

<sup>24</sup> رندا دانیال، آریوکے کڑا شت، ہمایئے کڑا کہ بادشاہا ہاپلے دانایانی کُشگے ہکم داتگ ائت۔ گون آییبا گوشتی: ”ہاپلے  
دانایان مکش۔ منا بادشاہے کڑا بر۔ من آییئے و ابا مانا کنان۔“ <sup>25</sup> گڑا آریوکا زوت زوتا دانیال، بادشاہے کڑا برت و گوشتی: ”من  
چہ یھودائے دراندیہان مردے ذر گیتکگ کہ تتو بادشاہے و ابا مانا کرت کنت۔“ <sup>26</sup> بادشاہا گون دانیالا کہ دومی نامی بلتشارز  
آت، گوشت: ”تتو منی دیستگین و ابا و آییئے مانایا منا گوشت کئے؟“ <sup>27</sup> دانیالا گون بادشاہا گوشت: ”ہما رازا کہ تتو بادشاہ  
آییئے جستا ائے، ہچ دانا، ساہر، جادوگر و استارزانتے پہ تتو پدّر کرت کنت، <sup>28</sup> بلہ آسمانا ہداے ہست کہ رازان پدّر کنت و  
ہماییا پہ تتو بادشاہ نبوکدنزرا زاهر کرتگ کہ آیزکین روچان جے بیت۔ اے تئی و اب ائت و ہما شبین ائت کہ وهدے تتو وتی نپادے  
سرا تچک اتے، تئی سرے تھا چکرگا ائت۔

<sup>29</sup> ”او بادشاہ! نپادے سرا تئی ہیال آیزکین وهدے نیمگا شنتت کہ بارین جے بیگی ائت۔ ہما کہ رازان پدّر کنت، ترا پیشی  
داشت کہ آیزکین وهدا جے بیت۔ <sup>30</sup> بلہ اے راز پہ من اے ستوبا پدّر کنگ نبوتگ، کہ من چہ اے دگہ مردمان دانتر آن۔ ہمیشکا  
پدّر کنگ بوتگ کہ من تئی و ابا پہ تتو بادشاہا مانا بکنان تانکہ تتو وتی دلے ہیالان سرپد ببے۔ <sup>31</sup> او بادشاہ! تتو چارگا اتے و  
بلاہین بئے دیستت۔ اے مزین و سکین درپشناکین بئے ات کہ تئی دیما مک ائت و گندگا ترسناک ائت۔ <sup>32</sup> اے بئے سر، چہ  
پھکین تلاہا اڈ بوتگ ائت۔ دلند و باسکی چہ نگرہا، لاپ و رانی برنجئیگ ائت، <sup>33</sup> ڈیلنگ\* آسن، پادانی نیم آسن و نیم پتکگین  
گلئیگ ائت۔ <sup>34</sup> تتو ائت چارگا اتے و سنگے سندرگ بوت، مردمی دستیا نسیست۔ سنگ آتک و بئے آسن و گلین پادان لگت و  
پروشتتی۔ <sup>35</sup> پدا آسن، پتکگین گل، برنج، نگرہ و تلاہ، سرچما یکجاہ ہورت بوتنت، انچش کہ گرماگان جھانے پگ و پلار  
ہورت بنت، و گواتا ربت و برنت تان آیانی ہچ نشانے پست نکپت۔ بلہ ہما سنگ کہ بتا لگت، بلاہین کھے جوڑ بوت و سبھین  
زمینی گپت۔

<sup>36</sup> ”واب ایش ائت۔ نون ما اشیا تتو بادشاہے دیما مانا کنین۔ <sup>37</sup> او بادشاہ! تتو بادشاہانی بادشاہ ائے۔ ہما ائے کہ آسمانی ہدایا  
ترا بادشاہی، کدرت، زور و واک و شان و شوکت داتگ و <sup>38</sup> ہر جاگہ کہ انسان، جنگلی جانور و بالی مرگ زندگ ائت، ہدایا ترا  
اے سبھینانی سرا حکمران کرتگ۔ تلاہین سر، تتو ائے۔

39 ”چہ ترا پد، دگہ بادشاہیے کئیت کہ چہ تئییگا کمزورتر بیت۔ پدا سئیمی، بُرنجین بادشاہیے کئیت کہ سَجھین زمینئے سرا هُکمرانی کنت۔ 40 پدا چارمی بادشاہیے کئیت کہ چو آسنا مَهر و مہکم بیت، چیا کہ آسن سَجھین چیران پرُوشیت و شنگ و شانگ کنت۔ انچش کہ آسن سَجھین چیران پرُوشیت، اے بادشاہی ہم، اے سَجھین مُلکان پرُوشیت و ٹکر ٹکر کنت۔ 41 اے پاد و پادانی لنکک کہ نیما پتکگین گل و نیما آسنئیگ آنت و تتو دیستنت، اے بھر و بانگین بادشاہیے بیت، بلہ ایشیے تھا آسنئے مَهری مان بیت چیا کہ تتو آسن گون پتکگین گلا هئوار دیست۔ 42 چش کہ پادانی لنکک، نیما آسن و نیما پتکگین گلئیگ آنت، اے بادشاہیئے بھرے مَهر و بھرے نزور بیت۔ 43 هما ڈٹولا کہ تتو آسن گون پتکگین گلا هئوار دیست، کتوم و نسل هئوار و ہ بنت بلہ گون یکدومیا نلچنت، انچش کہ آسن گون گلا نلچنت۔

44 ”آ بادشاہانی وهدا، آسانی هدا دگہ بادشاہیے اڈ کنت کہ هچبر تباہ نبیت و دگہ کتومیئے دستا ہم دئیگ نبیت۔ اے بادشاہی، آ دگہ سَجھین بادشاہیان پرُوشیت و هلاس کنت، بلہ وت تان ابد برجم مانیت۔ 45 انچش کہ تتو دیست، سِنگ چہ کوهیا سِندگ بوت، مردمی دستیا نسیست، و آسن، بُرنج، گل، نُگرہ و تلاہی هورت کرتنت۔ او بادشاہ! مزین هداپا پہ تتو پدَر کرتگ کہ دیمترا چے بیت۔ پمیشکا واب راست انت و ایشیے مانا ہم پکا انت۔“

46 بادشاہ نبوکدنزر دیم پہ چیر کپت و دانیالی سجدہ کرت و هُکمی دات کہ دانیالی دیم هئیراتے بکنیت و سوچکی چیرسوچ بکنیت۔ 47 بادشاہا گون دانیالا گوشت: ”بیشک تئیی هدا، هداپانی هدا انت و بادشاہانی هداوند انت و رازانی پدَر کنوک، چیا کہ تتو اے راز پدَر کرت کرتگ۔“ 48 پدا بادشاہا دانیال مسترین اگدھے\* و بازین تھپہ و ٹیکے دات، بابلے دمگئے هُکمرانی ای سرجما هماییئے دستا دات و بابلے سَجھین دانیانی سرمستری کرت۔ 49 نون دانیالا گون بادشاہا دزبندی کرت و بادشاہا شدَرک، میشک و ابدنگو بابلے دمگئے کارانی مستر کرتنت۔ دانیال وت بادشاہئے دَربارا نشت۔

### بُنانی سجدہ و هُدائے زور

3 بادشاہ نبوکدنزرا سی گز بُرز و سئے گز پراہین تلاہین بتے اڈ کنایت و بابلے دمگا، دورھے دشتا مگ کنایت۔ 2 آبیا والی، هاکم، سردار، سلاہکار،\* هزانگئے کلیتدار، کازی، مُنِسپ و دمگئے اے دگہ سَجھین منسبدار لوٹنتت کہ بیایت و اے بتے دیمدراہیئے\* ریمان بھر بزوریت کہ بادشاہ نبوکدنزرا مگ کنایتنگ۔ 3 نون والی، هاکم، سردار، سلاہکار، هزانگئے کلیتدار، کازی، مُنِسپ و دمگئے اے دگہ سَجھین منسبدار کہ بادشاہ نبوکدنزرا وتی مگ کنایتنگین بتے دیمدراہیئے رسانی تھا بھر زورگا لوٹایتنگ آنت، آتک و مچ بوتنت و نبوکدنزرے مگ کنایتنگین بتے دیم اوشتانت۔

4 گزا جار جنوکا گون بُزین آوازیا جار جت: ”او کتوم و راجان و هر زبائے مردمان! اے پہ شما هُکمے: 5 هما دمانا کہ شما کرنا\*، نل، چنگ\*، سرۆز، تمبورگ، ڈهل و اے دگہ سَجھین ساز و زیملانی تتوارا اشکنیت، آلم بادشاہ نبوکدنزرے مگ کنایتنگین تلاہین بتے دیم بکپیٹ و سجدھی بکنیت۔ 6 هرکس کہ دیم پہ چیر نکپیٹ و سجدہ نکنت، هما دمانا روکین کورھا دتور دئیگ بیت۔“ 7 پمیشکا هما دمانا کہ آیان کرنا، نل، چنگ، سرۆز، تمبورگ و اے دگہ سَجھین ساز و زیملانی تتوارا اشکت، هر کتوم و راج و هر زبائے مردم، بادشاہ نبوکدنزرے مگ کنایتنگین تلاہین بتے دیم کپنتت و سجدھش کرت۔ 8 هما وهدا، لهتین بابلی مردم دیم آتک و یهودیانی شکایتش کرت۔ 9 آیان گون بادشاہ نبوکدنزرا گوشت: ”او بادشاہ! مدام زندگ باتے۔ 10 تتو بادشاہا هُکم داتگ: 11 هما دمانا کہ سَجھین مردم کرنا، نل، چنگ، سرۆز، تمبورگ، ڈهل و اے دگہ سَجھین ساز و زیملانی تتوارا اشکننت،

48:2 اگدہ، بزبان منسب، اهدہ، زمهوری، اهتیار۔ 2:3 سلاہکار، بزبان سلاہ دئیوک، مُشیر، مشاور۔ 2:3 دیمدراہی، بزبان یک چیزئے اتولی رندا درا کنگ، پارسیا افتتاحیہ، افتتاح۔ 5:3 کرنا سرنائے ڈٹولین سازے۔ 5:3 چنگ، اسرائیلیانی کزا سیمی سازے۔

تلاہین بُتے دیما بکپنت و سجدہ بکننت و 11 ہرکس کہ دیم پہ چیر نکپیت و سجدہ نکنت، روکین کورہئے تھا دئور دئیگ بیت۔<sup>12</sup> بلہ او بادشاہ! لہتین یہودی ہست: شدرک، میشک و ابدنگو، ہما کہ تتو بابلے دمگئے سرکاری کارانی اگدہ داتگ انت، آیان تیبی ہکم نمیتنگ۔ اے مردم نہ تیبی ہدایانی ہزمتا کننت و نہ تیبی مگ کناپنتگین تلاہین بتا سجدہ کننت۔

13 نون نبوکدنزر سک ہژم گپت و ہکمی دات کہ شدرک، میشک و ابدنگو بیاریت۔ گزا اے مردم بادشاہئے دیما آرگ بوتنت۔  
14 نبوکدنزرا گون آیان گوشت: ”او شدرک، میشک و ابدنگو! اے راست انت کہ شما منی ہدایانی ہزمتا نکپیت و منی مگ کناپنتگین تلاہین بت سجدہ نکرتگ؟<sup>15</sup> اے رندا، اگن شما کرنا، نل، چنگ، سروز، تمبورگ، ڈھل و اے دگہ سجھین ساز و زیملانی تتوار اشکت و منی اڈ کرتگین بُتے دیما کپگ و سجدہ کنگا تیار ایت وہ شر، بلہ اگن شما سجدہ نکرت گزا ہما دمانا روکین کورہئے تھا دئور دئیگ بیت۔ آ وھدا بارین کجام ہدا شمارا چہ منی دستا رکینیت؟“<sup>16</sup> شدرک، میشک و ابدنگو بادشاہئے پستوا گوشت: ”او بادشاہ نبوکدنزرا! مارا اے بارئو ہچ پستو دئیگئے زلورت نہ انت۔<sup>17</sup> اگن ما آسا دئور دئیگ بین، ہما ہدا کہ ما آییئے ہزمتا کنین، مارا چہ روکین کورہئے آسا رکینت کنت و ہما مارا چہ تتو بادشاہئے دستا ہم رکینیت۔<sup>18</sup> بلہ او بادشاہ! اگن چش مبیبت ہم، تتو باید انت بزائے کہ تیبی ہدایانی ہزمتا نکپین و تیبی مگ کناپنتگین تلاہین بتا سجدہ نکپین۔“

19 گزا نبوکدنزر، شدرک، میشک و ابدنگوئے سرا سک ہژم گپت۔ آییئے دیمئے رنگ چہ زہرا برگشت و ہکمی دات کہ کورہئے آسا ہپت سری\* گیش کنیت۔<sup>20</sup> وتی پتوجئے لہتین زورمندین سپاہیگی ہکم دات کہ شدرک، میشک و ابدنگو بیندیت و روکین کورہا دئور دئیبت۔<sup>21</sup> نون اے مردم گون گورئے کباہ، شلوار، پاگ و اے دگہ سجھین پوشاکان بنگ بوت و روکین کورہا دئور دئیگ بوتنت۔<sup>22</sup> بادشاہئے ہکم ہمینچک توند ات و کورہ ہمینکس جمبور کہ آسے برانزان ہما مردم کشتنت کہ آیان شدرک، میشک و ابدنگو بزاد بترگ انت کہ کورہا دئور بدینت۔<sup>23</sup> اے سیین مھر بستگین مرد شدرک، میشک و ابدنگو روکین کورہا کپنت۔

24 اناگت، بادشاہ نبوکدنزرا پہ ہیرانی سٹ کرت و چہ وتی سلاہکاران جستی کرت: ”ما سے مردم نبست و آسا دئور نادات؟“ آیان پستو دات: ”بلہ، او بادشاہ!“<sup>25</sup> آییہ درانت: ”بچاریت، من آسے تھا چار مردم گردگا گندگا آن۔ دست و پادش پیچ انت و سلامت انت۔ چارمی پورہ ہدایی چکے۔“<sup>26</sup> نبوکدنزر روکین کورہئے دروازگئے نربکا شت و کوکاری کرت: ”او شدرک! او میشک! او ابدنگو! او برزین ارشے ہدائے ہزمتکاران! بیایت ڈنا، ادا بیایت۔“ گزا شدرک، میشک و ابدنگو چہ آسا در اتکنت۔  
27 والی، ہاکم، سردار و بادشاہئے سلاہکار مچ بوتنت و دیستش کہ آسا اے مردمانی بدن اینچکا ہم نکپتگات، نہ آسانی سرے مودے پیلشتگات و نہ آسانی گدانی رنگ بدل بوتگات۔ آسے بوا ہم کنگا نہ انت۔<sup>28</sup> نبوکدنزرا گوشت: ”شدرک، میشک و ابدنگوئے ہدایا ستا و سنا بات کہ آییہ وتی پریشتگے دیم داتگ و وتی ہزمتکار رکینتگ انت۔ اشان وتی ہدائے سرا باور و بیسہ\* ات و منی ہکمش نمیت۔ چہ وتی زندا سر گوستنت، بلہ وتی جندے ہدایا آید، دگہ ہدائے ہزمت و سجدھا زرا نبوتنت۔<sup>29</sup> ہمیشکا من ہکم دیان کہ ہرکس بیبت، چہ ہر کئوم، راج و زبانا کہ شدرک، میشک و ابدنگوئے ہدائے بارئو ہرایین ہبرے بکنت، آٹکر ٹکر کنگ بیت و آییئے لوگ برباد کنگ و ہاکوئے جوڑ کنگ بیت۔ چیا کہ دگہ ہچ ہداے نیست کہ چش رکینت بکنت۔“<sup>30</sup> پدا بادشاہ شدرک، میشک و ابدنگو، بابلے دمگا مسترین اگدہ دانت۔



## نبوكدنزرے و اب

4 چہ بادشاہ نبوكدنزرے نیمگا،

پہ اے جہانا نشتگین سَجھین کٹوم و راج و ہر زبانے مردمان.

شما گیشا گیش ایمن باتیت.

<sup>2</sup> ہما نشانی کہ بُرزین اَرشے ہدایا منا پیش داشتگانت و ہما مَوجزہ کہ پہ من کرتگانتی، وش بان کہ شمارا بگوشانیش.

<sup>3</sup> آبیے نشانی زبردست انت و

مَوجزہ، پُرزور.

آبیے بادشاہی تان ابد ہستانت و

ہکمرانی ای نسلانی نسل برجاہ.

<sup>4</sup> من نبوكدنزر و تی لوگا آسودگ، وتی کلاتا وش و آباد اتان. <sup>5</sup> من وابے دیست و تُرسیا منا مان پتات. گندلانی سرا، منی ہئیال و

شُبینان منا تُرسینت. <sup>6</sup> گڑا من ہکم دات کہ بابلیے سَجھین دانا آرگ بینت تانکہ منی و ابا مانا بکننت. <sup>7</sup> و ہدے جادوگر، ساہر،

نجومی و استارزانت آتکنت، من گون آیان وتی و اب گوشت بلہ آیان منی و اب مانا کرت نکرت. <sup>8</sup> بلہ گڈسرا دانیال کہ آبیے نام،

منی ہدائے نامے ہسابا بلتشارز انت، منی کڑا آتک. آییہ پاکین ہدایانی روہ مان انت. من گون آییہ وتی و اب گوشت: <sup>9</sup> ”او

بلتشارز، نجومیانی مستر! من زانان کہ ترا پاکین ہدایانی روہ مان انت و ہچ رازے زانگ پہ تنو گران نہ انت. اے منی و اب انت کہ

من دیستگ، نون پہ من مانایی کن.

<sup>10</sup> ”من گندلانی سرا، اے شُبین دیستنت: من چارگا اتان تہ گندان، زمینے نیاما درچکے و درچک سک بُرز انت. <sup>11</sup> درچک رُدان

و مستر بقیان انت. ایشیے بُزی تان آسمانا سر انت و چہ زمینے گڈی ہڈ و سیمسران زاهر انت. <sup>12</sup> تاکی ڈٹولدار انت، بر و سمر

بار انت و پہ سَجھینان و راکی پر انت. پہ زمینے جانوران ساہگے و آسمانے مرگ ایشیے شاہزانی \* سرا کڈوہ بندنت و بندنت. ہر

سہدار چہ اشیا و راک و ارت.

<sup>13</sup> ”و ہدے گندان و پتگ اتان، شُبینانی تہا دیستن، تہ منی دیما پاکین مردمے، بزانت کاسدے، چہ آسمانا جہلاد پیداک انت.

<sup>14</sup> آییہ گون بُرزین تنواربا گوشت: ”درچکا گڈ و شاہزانی بر و تاکانی سند و برانی شنگ و شانگ کن. بل کہ جانور چہ ایشیے

ساہگا در کاینت و تچنت و مرگ چہ ایشیے شاہزان بال کننت. <sup>15</sup> بلہ درچکے بُندا بل کہ گون و نڈال و ریشگان ہمانیت تانکہ گون

آسن و برنجین پئییا پتایگ بیت و دشتے سبزگانی تہا پشت بکپیت. بلی چہ آسمانے نوڈا \* تر بیت و بل کہ جنگلی جانورانی نیاما

دشتے سبزگانی سرا زندگ بیت. <sup>16</sup> بل کہ ایشیے دل چہ مردمی دلنا بدل کنگ بیت و اشیا جانوری دلے دئیگ بیت و بل کہ تان

ہیت زمانگا \* انچش ہمانیت.

<sup>17</sup> ”اے ہکمے جار کاسدان جتگ، پاکینان ایشیے ہکم داتگ، تانکہ زندگین مردم بزانت کہ بُرزین اَرشے ہدا انسانی

بادشاہیانی سرا ہکمران انت و اے بادشاہیان ہما مردما دنت کہ ہدائے جند لوٹیت. تنننا \* کمزاتین مردمان ہم اے بادشاہیانی سرا

ہاکم کنت. <sup>18</sup> اے ہما و اب انت کہ من بادشاہ نبوكدنزر دیستگ. او بلتشارز! نون تنو اشیا مانا کن، پرچا کہ منی بادشاہیے ہچ

دانا اشیا مانا کرت نکنت، بلہ تنو کرتی کنتے چیا کہ ترا پاکین ہدایانی روہ مان انت.“

12:4 شاہز، بزانت درچکے شاہل، شاہ، ٹال. 15:4 نوڈ، بزانت شپنمب. 16:4 باز زانتکارے ہئیال ایش انت کہ اے ہپت سال انت. بند 23 و 25 آہ ہمے

ہبر انت. 17:4 تنننا، بزانت ہتا، تان اے ہدا کہ.

## وابے مانا

19 گڑا دانیال، کہ دومی نامی بِلْتِشَاَزْرَ اَت، پہ دمانیا ہئیران بوت، ہئیلان پریشان کرت. بادشاہا گوشت: ”بِلْتِشَاَزْر! واب و وابے مانایا مئیل کہ ترا پریشان بکنت. ”بِلْتِشَاَزْرَا گوشت: ”منی واجہ! دُرِیگتا اے واب تئی دژمنانی بارئوا بوتین و ایشیے مانا ہم پہ تئی بدواہان. 20 اے درچک کہ تتو دیستگ، ہمے کہ رُست و زورمند بوت، بُرْزیا آسمانا سر بوت و چہ زمینے سَجْہِین ہَد و سیمسران زاهر اَت، 21 تاکی دُتولدار اَتنت و بری بیکساس و پہ سَجْہِینان وراکی پر اَت و آبیے ساہگا جنگلی جانور نشتنت و شاہزانی سرا بالی مُرگانی کدوہ اَتنت، 22 اے درچک تتو ائے، او بادشاہ! چنا کہ تتو مزن و پُرواک ائے و تئی مزنی رُستگ و آسمانا سر اِنت و تئی بادشاہی تان زمینے کڈی ہَد و سیمسران رستگ. 23 تتو بادشاہا کاسدے دیست، پاکینے، چہ آسمانا اِیر آیک و گوشتگا اَت: ’درچکا کڈ و برباد کن، بلہ درچکے بُنڈا بِل کہ گون و نڈال و ریشگان بمانیت تانکہ گون آسن و برنجین پئینا پتایگ بیت و دشتے سبزگانی تھا پُشت بکپیت. بلی چہ آسمانے نودا تر بیت، و بِل کہ جنگلی جانورانی نیاما زندگ بیت. بِل تان ہپت زمانگا انچش مانیٹ.’

24 ”او بادشاہ! اے تئی وابے مانا اِنت و اے بُرْزین اَرشے ہُدائے ہکم اِنت کہ پہ منی واجہین بادشاہا آتکگ. 25 تتو چہ انسانان گلینگ بے و جنگلی جانورانی درنیاما جھمند بے. تئی و رد و وراک پس و گوکانی دُتولا کاہ و بوچ بنت و تتو چہ آسمانے نودان تر بے. تان ہپت زمانگا تتو انچش بے، تان ہما وهدا کہ تتو پچاہ بیارے کہ بُرْزین اَرشے ہُدا انسانی بادشاہیانی سرا ہکمران اِنت و ہما مردما دنیش کہ وت لوٹیت. 26 ہمے ہکمے مانا، کہ درچکے بُنڈ گون و نڈال و ریشگان پُشت گیجگ بیت، اِش اِنت کہ وهدے تتو پچاہ کارے کہ اَسلی بادشاہ اَرشا نشتگ، تئی بادشاہی پدا ترا دینگ بیت. 27 او بادشاہ! پمیشکا منی اے سوچ بلکین پہ تتو شَرین سوچے بیت: نیکن کار بکن کہ چہ وتی گناہان دور بیے و بڑگانی سرا رهم کن کہ چہ وتی ردکاریان برکے. بلکین تئی آبادی برجاہ بمانیت.”

## واب پورہ بیت

28 اے سَجْہِین چیر گون بادشاہ نیوکدیزرا بوتنت. 29 دوازده ماہا رند، آبابلے شاہی کلاتے سرا گام جنگا اَت. 30 بادشاہا گوشت: ”اے ہما مزینن بابل نہ اِنت کہ من گون وتی زبردستین زورا اَد کرت کہ منی پُرْمُزھین شان و شوکتا زاهر بکنت و منی شاہی کلات بیت؟“ 31 اَنگت ہر بادشاہے دپا اَت کہ چہ آسمانا تتوارے اَتک، گوشتگا اَت: ”او بادشاہ نیوکدیزرا! ترا گوشت بئیکا اِنت کہ تئی بادشاہی چہ تتو پچ گرگ بوتگ. 32 تتو چہ انسانان گلینگ بے و جنگلی جانورانی درنیاما جھمند بے. تئی ورد و وراک پس و گوکانی دُتولا کاہ و بوچ بنت. تان ہپت زمانگا تتو انچش بے تان ہما وهدا کہ تتو پچاہ بیارے و بزائے کہ بُرْزین اَرشے ہُدا انسانی بادشاہیانی سرا ہکمران اِنت و ہما مردما دنیش کہ وت لوٹیت.“

33 ہما دمانا گون نیوکدیزرا انچش بوت کہ گوشت بوتگا اَت. آچہ انسانان گلینگ بوت، پس و گوکانی دُتولا کاہ و بوچی وارت، آبیے جسم چہ آسمانے نودا تر بوت، تانکہ آبیے مود وکابے \* پُٹانی وڑا رُستنت و ناکنی مُرگے پنجگانی دُتولا بوتنت.

34 ”بلہ آ روچانی ہلاسیا، من نیوکدیزرا وتی چم آسمانے نیمگا چست کرتنت و منی ہوش اَتک.

نون من بُرْزین اَرشے ہُدائے ستا و سنا کرت،

ہما ہدا کہ تان اَبَد مانیٹ، من شان و اِزت دات.

چیا کہ آییئے ھُکمرانی اَبدمانین ھُکمرانیے و  
 آییئے بادشاہی تان نسلانی نسل برجاء مانیت.  
 35 جھانئے سجھین مہلوک آییئے دینما ہچ نہ آنت.  
 آ، گون آسمانی لشکرا وتی دلئے تبا کار کنت و  
 گون زمینئے سرئے نندوکان ہم.  
 چُشین کسے نیست کہ آییئے دستا بداریت و  
 بگوشیت کہ 'تئو چے کنگا ائے؟'

36 ”ہما دمانا منی ھوش آتک و منی بادشاہیئے شئوکتئے ہاترا منی شان و مزنی پدا پہ من آتک. منی سلاھکار و میر و مہتران  
 منا در گیتک و منی بادشاہی تہت پدا منا دئیگ بوت و منی اِزت چہ پیسریگین اِرتا باز گیشتر بوت. 37 نون من نیوکدیزر آسمانانی  
 بادشاہا ستا کنان، ساڑایان و شرپ دئیان چیا کہ آییئے سجھین کار راست آنت و آییئے راہ پہ انسپ. آ، گروناکانی گردنا جھل کرت  
 کنت.“

## دیوالئے نبشتہ

5 بادشاہ بلشازرا بلاہین داوتے دات. وتی ہزار میر و مہتری مہمان کرت و اِشانی دینما شرابی وارت. 2 وھدے بلشازرا شرابیئے  
 تام چشت، ھُکمی دات کہ ہما تلاء و نُگرہین دَرپ آرگ بننت کہ آییئے پیرک نیوکدیزرا چہ اورشلیمئے مزین پرستشگاہا، چہ  
 ھُدائے لوگا آورتگ آنت تانکہ بادشاہ، آییئے میر و مہتر، آییئے جن و سُریت\* اِشانی تہا بنوشنت. 3 گڑا ہما تلاہین دَرپش آورتنت  
 کہ چہ اورشلیم، چہ ھُدائے پرستشگاہا آوار\* جنگ بوتگ آنت. بادشاہ، آییئے میر و مہتران، آییئے جنان و سُریتان اِشانی تہا شراب  
 وارت. 4 آیان شراب وارت و تلاء، نُگرہ، بُرنج، آسن، دار و سِنگین ھُدایانی ستا کرت.  
 5 اناگھا مردمی دستیئے لنکک زھر بوتنت و چراگدانئے دومی نیمگا، شاہی کلاتئے دیوالئے دوتئے\* سرا نبشتہ کنگا لگنتت.  
 بادشاہا نبشتہ کنوکیں دستئے پُشت دیست. 6 نون بادشاہئے دیم زرد تَرّت و آییئا انچین تَرسے دلا کپت کہ سُرینئے بند و بؤگی شُل  
 بوتنت و کوئڈی انچو لرتنت کہ گون یکدومیا لگنتت. 7 بادشاہا کوگار کرت و ھُکم دات کہ ساھر، نجومی و استارزانتان بیاریت.  
 گون بابلئے دانایان گوشتی: ”ہما کس کہ اے نبشتہا بوانیت و مانا بکنت، آجمورنگین\* گد و تلاہین ہارے گورا دئیگ بیت و  
 بادشاہیئے سیمی ھُکمران کنگ بیت\*.“

8 گڑا بادشاہئے سجھین داناین مردم آتکنت، بلہ کسا نبشتہ وانت و پہ بادشاہا مانا کرت نکرت. 9 نون بادشاہ بلشازر گیشتر  
 پریشان بوت. آییئے دیم گیشتر زرد تَرّت. آییئے میر و مہتر ھیران بوتنت.

10 شہبانک\* وھدے بادشاہ و آییئے ہاسین مردمانی تئوار اِشکت، دیوانجاہا آتک و گون بادشاہا گوشتی: ”او بادشاہ! مُدام زندگ  
 باتئے. وتا پریشان مکن و وتی دینما زرد مترین. 11 تئیی بادشاہیا مردے ہست کہ آییئا پاکین ھُدایانی روہ مان انت و تئیی پیرکئے  
 دئورا کندگ بوتگ کہ آییئا باتنی رُزناہی، سرپدی و ھکمت و ھُدایانی ڈئولین داناییے گون. تئیی بادشاہین پیرک، نیوکدیزرا اے مرد

2:5 سُریت، داشتو، ہما جنین کہ بے نکاھا لوگا دارگ بیت. 3:5 آوار، بزانت جنگئے تہا لُٹ و پُل کرتگین مال و مردم. 5:5 دون، بزانت گچ، پلستر.  
 7:5 جمو، رنگے کہ پارسیا بنفش و اردوا بنفشی گوشتی. 7:5 مُلکئے بادشاہ نابناید آت کہ بلشازرئے پت آت. ائولی ھُکمران ہما آت. آ کہ ادا نبوت،  
 ملکئے مستر بلشازر آت، بزانت دومی ھُکمران کہ اے ہم بادشاہ گوشگ بوت. پمیشکا گوشیت ”سیمی ھُکمران“، بزانت چہ منی پتا و چہ من رند مسترین  
 ھمران. 10:5 بوت کنت کہ اے شہبانک، نابناید یا کہ نیوکدیزرئے جن بوتگ چیا کہ کونہین ہالان زانت.

جادوگر، ساھر، نجومی و استارزانتانی مستر کرتگآت،<sup>12</sup> چنا کہ اے دانیال، کہ بادشاہا آبیئے نام بلتشارز کرتگ، ایشیا آجین روھے، زانت و سرپدیے هستآت. آواب و چاچانی\* مانا کنگ و گرانین جیڑھانی گیژھانی سگ بلد آت. دانیالا لوٹاين، ہما ترا ایشیئے مانایا گوشت کنت.

<sup>13</sup> گزا دانیال، بادشاہئے دیما آرگ بوت. بادشاہا گون دانیالا گوشت: ”تو ہما دانیال آئے کہ چہ یہودائے دراندیہان انت، ہما کہ منی بادشاہین پیڑکا چہ یہودایا آورتگآنت؟“<sup>14</sup> من ائون سہیگ بوتگان کہ ترا ہدایانی روھے مان انت و ترا باتنی رزناپی، سرپدی و اجبین ہکمتے هست.<sup>15</sup> منی دیما ائون دانا و ساھر آرگ بوتگآنت کہ اے نبشتہا بواننت و پہ من مانا بکننت، بلہ آیان مانا کرت نکرت.<sup>16</sup> بلہ من تئی بارثوا ایشکتگ کہ تتو مانا کرت کنتے و جیڑھانی گیژھ و گیوارا بلد آئے. اگن تتو اے نبشتہا وانت و مانا کرت بکنئے، ترا جمورنگین گد و تلاہین ہارے گورا دئیگ بیت و تتو، بادشاہیئے سیمی ہکمران کنگ بئے.

### نبشتہئے مانا

<sup>17</sup> گزا دانیالا گون بادشاہا گوشت: ”وتی ٹیکی و ٹھپہان وتی کرا کن و دادان پہ دگہ کسپا ایر کن. من اے نبشتہا چوئہا وانان و پہ تتو بادشاہا مانا کنان.<sup>18</sup> او بادشاہ! برزین ارشئے ہدایا، نیوکدیزر بزانتی پیڑک، بادشاہی، مزنی، شان و شرپ داتگآت.<sup>19</sup> ہما مزنیئے سؤبا کہ ہدایا داتگآت، سجھین کتوم و راج و ہر زبانئے مردم چہ ترسا تئی پیڑکے دیما لرزنتت. کسے کہ آیا کُشگ لوٹت، کشتی و کسے کہ آیا کُشگ نلوٹت، نکشتی. کسے کہ آیا مزنی دئیگ لوٹت، مزنی ای دات و کسے کہ آیا کشرپ کنگ لوٹت، کشرپی کرت.<sup>20</sup> بلہ وھدے آبیئے دل پُکیر و ارواہ چہ گرونکیا پیر بوت، چہ بادشاہی تھتا ایر گیجگ و شان و شوکتی پیچ گرگ بوت.<sup>21</sup> آ، چہ انسانانی درنیاما گلینگ بوت و آبیئے دل جانوری دلے جوڑ کنگ بوت. جنگلی ہرانی نیاما جھمند بوت، پس و گوکانی ڈولا کاہ و بوچ وارینگ بوت و چہ آسمانئے نوڈان آبیئے بدن تر کنگ بوت، تان ہما وھدا کہ زانتی کہ برزین ارشئے ہدا انسانانی بادشاہیانی سرا ہکمران انت و ہما مردما ایشانی سرا ہکمران کنت کہ وت لوٹت.

<sup>22</sup> ”بلہ او بلشارز، نیوکدیزرئے نماسگ! اے سجھین چیڑت زانتت و انگت ہم گرونکیات چہ وتی دلا در نکرت.<sup>23</sup> تتو وتارا آسمانی ہداوندئے دیما برز زانت و لیکت\* و ہکمت کرت کہ ہدائے لوگتے درپ تئی دیما آرگ بنت. تتو و تئی میر و مہتران، تئی جنان و سرتان اے درپانی تھا شراب وارت و تتو نگرہ، تلاء، برنج، آسن، دار و سنگین ہدا ستا کرتنت کہ نہ گندنت، نہ اشکنت و نہ سرپد بنت. بلہ تتو ہما ہدا شان و شوکت نادات کہ تئی ساہ و تئی سجھین راہ آبیئے دستا آنت.<sup>24</sup> ہمیشکا اے دست، چہ ہما ہدائے نیمگا دیم دئیگ بوتگ و اے لبز نبشتہ کنگ بوتگآت.

<sup>25</sup> ”نبشتہ ایش انت: ’منے، منے، تکل، پارسین.‘<sup>26</sup> اے لیزانی مانا ایش آنت: ’منے‘ بزانتی ہدایا تئی بادشاہیئے روچ حساب کرتگ و ہلاس کرتگ آنت.<sup>27</sup> ’تکل‘ بزانتی تتو شاہیما\* وزن کنگ بوتگئے و اے ہبر زانگ بوتگ کہ تتو سبک آئے.<sup>28</sup> ’پرس‘\* بزانتی بادشاہی بھر کنگ و ماد و پارسان دئیگ بوتگ.“<sup>29</sup> گزا بلشارزا ہکم دات و دانیال جمورنگین گد و تلاہین ہارے گورا دات و دانیال، بادشاہیئے سیمی ہکمران جوڑ کنگ بوت.<sup>30</sup> ہما شپے شپ بابلانی بادشاہ، بلشارز کُشگ بوت.<sup>31</sup> گزا بادشاہی مادین داربوشا\* رست. اے وھدا داربوشئے امر کساس شست و دو سال آت.

12:5 چاچ، بزانتی چستان، راز و رمزی ہبر. 23:5 لیکگ، بزانتی حساب آرگ. 27:5 شاہیم، بزانتی تور، ترازو. 28:5 پرس و پارسین یکین لبز انت کہ بند بیست و پنچا ہم آتگ. ”پرس“ یک انت و ”پارسین“ جم انت. 31:5 داربوش: لہتین زانتکارئے ہئیل ہمیش انت کہ اے داربوش، کوروش انت.

## دانیال شیرانی گارا

6 داریوشا دلا شعور کرت کہ وتی بادشاہیا یک سد و بیست والی بداربت کہ آبیئے بادشاہیئے سجھین کارانی زمہوار بنت و 2 اے والیانی سرا سئے سر وزیر دارگ بیت. دانیال چہ اے سئینان یکے ات. والیانا، ہمے سر وزیرانی دیمہ حساب دئیگی ات تانکہ بادشاہا تاوانے مرسیت. 3 دانیال، وتی اجبین روہئے سئوبا، زوت چہ اے سر وزیر و والیان دیمہ در اتک. چہ دانیالئے لاهکیا، بادشاہا ہیال کرت کہ سجھین ملکئے زمہواریان ہماییا بدنت. 4 گڑا اے دگہ سر وزیر و والی دانیالئے حکومتی کارانی تھا ردی شوہاز کنگا لگنتت، بلہ آیان پہ دانیالئے ایر جنگ و مئیاریگ کنگا ہیچ نیمونے دست نکپت. آ، وپادارے ات، چہ وتی کاران نادلگوش نہ ات و نہ کہ سلکارے کرتی. 5 نون اے مردمان گوشت: ”مارا اے مرد، دانیالئے ہلاپا دگہ ہیچ نیمونے دست نکپت، ابید چہ انچین گپنا کہ آبیئے ہدائے شربتئے بارئو بیت.“

6 گڑا اے سر وزیر و والی یکجہ بوت و بادشاہئے کڑا اتکنت و گوشتش: ”بادشاہ داریوش! مدام زندگ باتئے. 7 او بادشاہ! تئی سجھین سر وزیر، ہاکم، والی، سلاہکار و سرداران و تمان و تا شعور کرتگ کہ تتو یک شاہی ہکمے بدئیئے کہ ہرکس تان آئوکنین سی روچا ترا ابید، دگہ ہدا یا دگہ مردمیئے کڑا دوا بلوٹیت، شیرانی گارا دئور دئیگ بیت. 8 او بادشاہ! نون ہکم بدئے و اے پرمانا دسہت کن تانکہ بدل بوت مکت. اے ڈئولا اے ہکم، ماد و پارسئے کانونے جوڑ بیت کہ بدل کنگ نیت. 9 گڑا بادشاہ داریوشا پرمانا دسہت کرت.

10 نون و ہدے دانیال سہیگ بوت کہ چشین پرمانے دسہت کنگ بوتگ، وتی لوگئے ہما برزی کوٹیا شت کہ دریکی دیم پہ اورشلیما پیچ بوتنت و انچو کہ مدام کرتگ آتی، روچے سئے رندا کونڈان کپت، دواپی کرت و وتی ہدائے شگری گپت. 11 گڑا اے مرد مچ بوت و اتکنت و دیستش کہ دانیال وتی ہدائے کڑا دوا و پریات کنگا انت. 12 بادشاہئے کڑا شنتت و شاہی پرمانے بارئو ہبرش کرت و گوشتش: ”او بادشاہ! تتو پرمانے دسہت نکرتگ کہ ہرکس تان سی روچا ترا ابید دگہ ہدائے یا کہ دگہ مردمیئے کڑا دوا بلوٹیت، شیرانی گارا دئور دئیگ بیت؟“ بادشاہا پسسو دات: ”ہئو، اے راست انت. ماد و پارسئے کانونے ہسابا اے بدل بوت نکنت.“ 13 نون آیان گون بادشاہا گوشت: ”دانیال کہ چہ یہودائے دراندیہان یکے، تئی جند و تئی دسہت کرتگین پرمانی ہیچ دلگوش نکرتگ، او بادشاہ! روچے سئے رندا انگت وتی ہدائے کڑا دوا لوٹگا انت.“ 14 بادشاہا کہ اے ہبر اشکت، سک پریشان بوت. ارادھی کرت کہ دانیالا رکینان و تان بیگاہا ہمے جہدا ات کہ چون آیا برکینیت.

15 گڑا اے مرد پدا یکجہ بوت و بادشاہئے کڑا اتکنت و گوشتش: ”بچار، او بادشاہ! ماد و پارسئے کانون انت کہ بادشاہئے دسہت کرتگین ہیچ ہکم و پرمانا بدل بوت نکنت.“ 16 گڑا بادشاہا ہکم دات و دانیال آرگ و شیرانی گارا دئور دئیگ بوت. بادشاہا گون دانیالا گوشت: ”تئی ہما ہدا وت ترا برکینات کہ تتو مدام آبیئے ہزمتا کنئے.“ 17 پدا سنگے آرگ و گارئے دپا ایر کنگ بوت. بادشاہا گون وتی جندئے و وتی میر و مہترانی مندربکان گارئے دپ مہر جت تانکہ دانیالئے جاور بدل بوت مکت. 18 پدا بادشاہ وتی کلالتا شت. سجھین شپا وراکی نتوارت و واب نکپت. آبیئے بارگاہا ہیچ پیمین شاتکامی کنگ نبوت.

19 سہبا ماہلہ، انچو کہ روچا ٹک کرت، بادشاہ پاد اتک و زوت زوت شیرانی گارئے نیمگا شت. 20 و ہدے گارئے نزیگا رست، گون دردناکین تتواریا کوکاری کرت و گون دانیالا گوشتی: ”او دانیال! او زندگین ہدائے ہزمتکار! بارین ترا تئی ہما ہدایا چہ شیران رکینت کرت کہ تتو مدام آبیئے ہزمتا کنئے؟“ 21 گڑا دانیالا پسسو دات: ”او بادشاہ! مدام زندگ باتئے. 22 منی ہدایا وتی پریشنگے راہ دات کہ شیرانی دپی بست. شیران منا ہیچ تاوان ندات. او بادشاہ! ہمینچک کہ من ہدائے دیمہ بیگناہ آن، ہمینچک تئی دیمہ من ہیچ ردین کارے نکرتگ.“

23 نون بادشاہ سگ گل بوت و ہُکمی دات کہ دانیال چہ گارا در کنگ ببیت. گڑا دانیال چہ گارا در کنگ بوت. تَبے ہم پری نیست ات چیا کہ آبیآ وتی هُدائے سرا تئوکل کرتگ ات. 24 نون بادشاہا هُکم دات و هما مردم آرگ بوتنت کہ دانیائے هلاپا پندلش\* سازتگ ات. آ گون جن و چُگان شیرانی گارا دئور دئیگ بوتنت. انگت گارے جُهلائنکیا سر نبوتگ اتنت کہ شیران گپنتت و آیانی سَجھین هُدّ پرؤشنتت.

25 پدا بادشاہ داریوشا پہ سَجھین کئوم، راج و هر زبائے مردمان کہ تیوگین\* سرزمینا جهمند اتنت، نبشته کرت: ”شما گیشا گیشتر ایمن باتیت. 26 من جارَ جنان کہ منی بادشاهیے هر کُنڈے مردم، چہ دانیائے هُدائے تُرسا بلرنت و هماییا شرپ بدئینت. چیا کہ هما زندگین هُدا انت و مُدام مانیت.

آبیے بادشاهی هچبر تباہ و برباد نبیت و

آبیے هُکمرانی هچبر هلاس نبیت.

27 هما نجات دنت و رَکینیت،

آسمان و زمینے سرا

اجبتین نشانی و موزہ پیش داریت.

هماییا دانیال چہ شیرانی دپا رَکینتگ.

28 نون اے مرد دانیالا، داریوش و پارسین کورشے\* بادشاهی دئورا دیمرتوی کرت.

## دانیال چار جانور و ابا گندیت

7 بابئے بادشاہ بلشازرے دئورے اتولی سالا دانیالا و اباے دیست، وهدے وتی نپادے سرا تچک ات، شُبین و اِلهام آبیے سرے تھا چکرگا اتنت. آبیآ وتی و اباے هاسین هبر نبشته کرتنت. 2 دانیالا گوشت: ”من شیا اِلهام و شُبین گندگا اتان و من دیست کہ آسمانے چارین گواتان مزین دریا مسّت کرت. 3 پدا چار بلاهین جانور چہ دریایا در آتک. هر یکئیے درؤشُم چہ اے دگران جتا ات. 4 ”اتولی، شیرے ڈئولینے ات و وکابی بانزلی پر ات. من چَم سگ کرتگ و تان هما وهدا چارگا اتان کہ اِشیے بانزل گوجگ بوتنت و جندی چہ زمینا چست کنگ و مردمیے وڑا دو پادے سرا اؤشتارینگ بوت و اشیا انسانی دله دئیگ بوت.

5 ”پدا دگہ جانورے زاهر بوت، اے دومی، ممے ڈئولینے ات و کَش وپتگ ات و سے پهلوگی\* دنتانانی نیاما دپا ات. اِشیارا گوَشگ بوت: ’پاد آ، وتا چہ گوشتا سپرلاپ کن.

6 ”اِشیا رند، من انگت چارگا اتان و دیستُن دگہ یکے، پلنگے ڈئولینے ات و اِشیے پُشتا چار مُرگی بانزل پر ات. اے جانورا چار سرگ پر ات و هاکمی اِهتیارے اِشیا دئیگ بوت.

7 ”اِشیا پد، من انگت شپے اِلهام و شُبینان گندگا اتان و چارمی جانورُن دیست. اے تُرسناک، هئیبیتناک و سگ زورمند ات. اِشیا دراجین آسین دنتان پر ات. وتی شکاری پرؤشت و اِیر بُرت و سراروکی پادانی چیرا لپاشنتت. چہ آپسریگین سَجھین جانوران جتا ات و دَه کانٹی پر ات. 8 من اِشیے کانثانی بارثوا جیزگا اتان، دیستُن اِشانی نیاما دگہ کسانین کانٹے در آتک و چہ جانورے اتولی کانثان سے کانٹ اِشیے دیمما چہ بُنا گوجگ بوت. من دیست کہ اے کانثا مردمی چمے پئیمین چم پر ات و دپے پر آتی کہ بٹاک جنگا ات.

24:6 پندل، بزبان سازش، ریک و هُتر. 25:6 تیوگین، بزبان سَجھین، دُرستیگین، تئوامین. 28:6 پارسین کورش، بزبان کورُش پارسے ات. 5:7

پهلوگ، بزبان دلبندے بارگین هُدّ، کہ پارسیا دندہ و اردوا پَسلی انت.

## ہما کہ چہ زمانگان ہست انت

9 من اَنگت چارگا اتان کہ  
 بادشاہی تہت آرگ و ایر کنگ بوتنت و  
 ہما کہ چہ زمانگان ہست انت، آتک و نشت.  
 آبیئے پوِشاک چو برپا و  
 سرئے مود، پڑمئے ڈٹولا اسپیت اُنتت.  
 آبیئے تہت، آسئے برانزے ات و  
 تہتئے چہر وِرؤکین پادگ، \* رؤکین آس اُنتت.  
 10 آسئے کتورے تچگا ات و  
 چہ آبیئے بارگاھا در ایگا ات.  
 ہزارانی ہزار آبیئے ہزمتا ات و  
 لگانی لک آبیئے دیما اوشتاتگ ات.  
 دیوان پہ دادرسیا نشت و  
 کتاب پیچ بوتنت.

11 ”ہما بتاکان کہ کانئش جنگا ات، من آیانی سئوبا انگت اے ندارگا چارگا اتان. تان ہما و ہدا چارگا اتان کہ جانور کُشگ بوت  
 و آبیئے جوَن زئوال کنگ و رؤکین آسا دئور دئیگ بوت. 12 اے دگہ جانورانی ہاکمی پیچ گرگ بوتگ اُنتت بلہ آیانی زندا لہتین رؤچ  
 گیش کنگ بوت.

13 من شیئے الہامان چارگا اتان، تہ دیستن،  
 گون آسمانی جمبران انسانی چُکئیئے ڈٹولینے ایگا ات و  
 ہمایئے نیمگا پیداک ات کہ چہ زمانگان ہست انت و  
 آبیئے دیما آرگ و پیش کنگ بوت.  
 14 ہاکمی، شان و بادشاہی ہمیشیا دئیگ بوت  
 کہ سجھین کتوم و راج و ہر زبائے مردم ایشیئے ہزمتا بکننت.  
 ایشیئے ہکمرانی ابدمانین ہکمرانیے کہ ہچبر ہلاس نبیت و  
 ایشیئے بادشاہی ہچبر زئوال نبیت.

## وابئے مانا

15 ”من دانیائے ارواہ پریشان ات. منی دل و دماگئے شُبیین و الہامان منا تُرسینت. 16 من چہ ہمایان یکیئے کُرا سُتان کہ اؤدا  
 اوشتاتگ اُنتت و جُستن کرت کہ اے سجھین چیڑانی اُسلی مانا چے انت؟ کُرا آییَا گون من ہبر کرت و منا اِشانی مانایی سرپد کرت.  
 17 ”اے چارین بلاہین جانور، دنیائے چار بادشاہ انت کہ چست بنت. 18 بلہ بادشاہی، بُرزین ارشئے ہدائے پاکین مردمان دئیگ  
 بیت و اُبد تان اُبد ہمایانی ملکت بیت. 19 پدا من چارمی جانورئے پکائین مانا زانگ لوٹت، ہما کہ گون وتی آسنین دنتان و بُرنجین  
 پنچگان چہ اے دگہ سجھینان جتا و سک باز تُرسانکتر ات، ہما کہ وتی شکاری پرؤشت و ایر بُرت و پِشت کپتگینی پادانی چیرا

لپاشتنت. <sup>20</sup> من آبیئے سرئے دھین کانٹانی مانا ہم زانگ لوٹت و اے دگہ کانٹے مانا ہم کہ رندا رُست و آبیئے دیما چہ آیان سئے کانٹ کپت، بزبان ہما کہ چم و دپی پر ات و بتاک جنگا ات و گندگا چہ اے دگران مستر ات. <sup>21</sup> من آنکت چارگا اتان و آکانٹ گون پاکین مردمان جنگا ات و آیان چپردست کنگا ات، <sup>22</sup> تانکہ ہما آتک کہ چہ زمانگان ہستانت و برزین ارشئے ہدائے پاکینانی ہکا دادرسی ای کرت و ہما و ہد رست کہ اے پاکینان بادشاہی وتی ملکت کرت.

<sup>23</sup> ”گرا آیا گوشت: چارمی جانور، زمینے سرا چارمی بادشاہیے بیت کہ چو اے دگہ سجھین بادشاہیان نبیت. اے، سجھین جھانا لگنمال کنت، پرورشیت و ایری بارت. <sup>24</sup> دھین کانٹانی مانا اش انت کہ چہ اے بادشاہیا دہ بادشاہ چست بیت و دگہ یگے چہ ایشان و رند چست بیت و اے، پیسرہگینانی ڈولینے نبیت و سئے بادشاہ پرورش دنت. <sup>25</sup> اے، برزین ارشئے ہدائے ہلاپا ہبر کنت و آبیئے پاکین مردمان آزار دنت. ایشیئے ارادہ بیت کہ کانون و وھدان بدل بکنت و ہدائے پاکین مردم پہ وھدیا ایشیئے دستا دئیگ بنت، بزبان تان وھدیا، وھدان و نیم وھدا.\*

<sup>26</sup> ”بلہ دیوان پہ دادرسیا نندیت. آبیئے ہاکمی پیچ گرگ بیت و تان ابد سرجمیا تباہ و برباد کنگ بیت. <sup>27</sup> پدا بادشاہی، ہاکمی و آسمائے چیرئے سجھین بادشاہیانی شوکت و مزنی، برزین ارشئے ہدائے پاکین مردمان دئیگ بیت. ہدائے بادشاہی ابدی بادشاہیے بیت و سجھین بادشاہی و ملک، ہدائے ہزمت و پرمانبرداریا کنت.“

<sup>28</sup> ”ہبر ہمدا ہلاس بوت. من دانیال چہ وتی ہئیالان سک پریشان بوتان و منی دیم زرد ترت. بلہ من اے گپ گون وت داشت.“

## گورانڈ و پاچن

**8** بادشاہ بلشازرئے دئورئے سئیمی سالانہ دانیالا دگہ الہامے بوت، چہ آیا و رند کہ منا پیسرا بوتگات. <sup>2</sup> من وتی الہاما دیست کہ شوشئے کلانا آن کہ ایلامئے دمگا انت. الہاما دیستن کہ اولایئے کئورئے کشا آن. <sup>3</sup> پدا من سر چست کرت و چارت تہ دوکانٹین گورانڈے کئورئے دیما اوشتاتگ. کانٹی ڈراج انت، بلہ یگے چہ دومیا ڈراجتر انت و ڈراجترین کانٹ رندترا رُست. <sup>4</sup> من دیست کہ اے گورانڈ روئندی، گوریچانی\* و زرباری\* نیمگا کانٹ جنان انت و ہچ جانور آبیئے دیما اوشتات نکنت و کسا اے توان نیست کہ چہ آبیئے زورا یکیا رکینت بکنت. آیا ہر چیز وتی دلے تبا کرت و مزن شان بوت.

<sup>5</sup> من کہ شریا پگر کرت گرا دیستن تہ یگ پاچنے چہ روئندی نیمگا پیداک انت کہ پورہ سجھین زمینی گپتگ بلہ پادی زمینا نلگگا انت و چمانی نیاما اجبین کانٹے پر انتی. <sup>6</sup> آہما گورانڈئے کرا آتک کہ دو کانٹی پر ات، ہما کہ من کئورئے دیما اوشتگا دیستگات. پاچن آبیئے سرا ہزم گپتگات و گون سرجمین زورا آبیئے سرا کپت. <sup>7</sup> من دیست کہ آ، دیم پہ گورانڈا پیداک انت. سک ہزم گپتگ. پاچنا گورانڈ جت و دوین کانٹی پرورشنت. گورانڈا آبیئے دیما ہچ زور مان نیستات. زمینے سرا دئوری دات و پادمالی کرت. کس نیستات کہ گورانڈا چہ آبیئے زورا برکینیت. <sup>8</sup> پدا پاچن سک زوراوت بوت بلہ انچو کہ وتی زوراوریئے بزادیان سر بوت، مزین کانٹی پرشت و آبیئے جاگھا چار دگہ اجبین کانٹ رُست کہ دیمش آسمائے چارین گواتانی نیمگا ات.

<sup>9</sup> چہ اے کانٹان یکیئے سرا کسانین کانٹے رُست کہ جنوبی، روڈراتکی و زباین ملکتے\* نیمگا رُدان و سک مزن بئیان بوت.

<sup>10</sup> اے آسمانی لشکرئے نیمگا رُست و لشکرئے بھرے و لہتین استاری زمینا دئور دات و پادمال کرت. <sup>11</sup> ایشیا وتارا لشکرئے سالارئے ڈئولا مزن کرت. ہر روچیگین کربانیگی بند کناینتنت و مزین پرستشگاہی کشرپ کرت. <sup>12</sup> ایشیئے سرکشیئے سئوبا آسمانی لشکر و ہر روچیگین کربانیگ ایشیئے دستا دئیگ بوتنت. راستی ای زمینا دئور دات و ہر چیز کی کہ کرت، کامیاب بوت.



<sup>13</sup> نون من اِشکت پاکینے ہبرا انت۔ دگہ پاکینیا چہ آییَا جُست کرت: ”اے اِہام، بز ان ہر رُوچِیگین کُربانینگ، تَبہکارِین سَرکشی، ہُدائے پاکین لُوگتے چیردستی و لشکرے پادمال بئیگتے اِہام و شُبین تان کدینا برجاء مانیت؟“ <sup>14</sup> آییَا پستو دات: ”تان دو ہزار و سئے سد سُهَب و بیگاہا۔ رندا، پرستشگاہ پدا پاک و برجہ کنگ بیت۔“

## شُبینے مانا

<sup>15</sup> وهدے من دانیال شُبینا چارگا اتان، من سرید بئیگتے جُهد کرت تہ دیسٹن کہ منی دیمہ چیرے اؤشتاتگ کہ پورہ انسانیتے ڈٹولا انت۔ <sup>16</sup> من چہ اولایئے کئورے نیاما انسانی تتوارے اِشکت، گوانکی جت و گوشتی: ”او جبراییل! اے مردا شُبینے مانایا سرید کن۔“ <sup>17</sup> گُرا آ منی نَزبکا ہمودا آتک کہ من اؤشتاتگ اتان۔ منا ترسے جانا کپت و دیم پہ چیر کپتان۔ آییَا منا گوشت: ”سرید بئے، او انسانے چُک! شُبین ہلاسیئے وهدے بارئوا انت۔“ <sup>18</sup> ہما وهدا کہ آ گون من ہبرا ات من دیم پہ چیر وپت و سک و اب کپتان۔ آییَا منا دست پر کرت و اؤشتارینت۔

<sup>19</sup> گوشتی: ”بچار، من ترا سرید کنان کہ گزبے گڈی وهدا چے بیت۔ ہرچے کہ تتو دیستگ ہلاسیئے گیشینتگین وهدے بارئوا انت۔ <sup>20</sup> دوکانٹین گورانڈ کہ تتو دیست، ماد و پارسے بادشاہانی نشانی انت۔ <sup>21</sup> پاچن، یونانے بادشاہے نشانی انت و ہما بلاہین کانٹ کہ آییئے چمانی نیاما ات، ائولی بادشاہ انت۔ <sup>22</sup> ہما چارین کانٹان کہ پُرشتگین کانٹے جاگہ گپت، آ چار بادشاہیئے نشانی انت کہ چہ ایشیئے کئوما چست بنت بلہ ایشیئے ڈٹولین زور و واکش گون نبیت۔ <sup>23</sup> آیانی دئورے گڈی زمانگا، وهدے سَرکشی چہ گیشا گیشتر بیت، ہئیبتناک و پتنہ سازین بادشاہے کئیت۔ <sup>24</sup> اے، سک زورمند بیت بلہ چہ وتی جندے واکا نہ۔ سکین بلاہین تباہی کاریت و ہرچے کہ کنت، کامیاب بیت۔ اے، زوراور و پاکین مردمان تباہ کنت۔ <sup>25</sup> پہ ہوشمندی پندل سازیت و کامیاب بیت۔ وتی دلا و تا مزن سرید بیت۔ بازینے سہیگ ہم نبیت و ایمینا نشتگین جاگہ تباہش کنت۔ اے، شہزادگانی شہزادگتے ہلاپا ہم پاد کئیت بلہ جندی بے انسانی دستیا تباہ کنگ بیت۔ <sup>26</sup> سُهَب و بیگاہانی ہمے شُبین کہ ترا گوشتگ بوت، راست انت۔ بلہ اے شُبینا رازے بکن چیا کہ اے ہما آییو کین وهدے رُوچانی بارئوا انت کہ انگت سک دور انت۔“

<sup>27</sup> گُرا من دانیالا، سک دم بُرتگ ات و تان چیرے رُوچا نادراہ بوتان۔ رندا پدا پاد آتکان و بادشاہے کاران دزگت بوتان بلہ منا شُبینا ہئیران کرتگ ات و چہ سریدئے ہدا در ات۔

## دانیالے دوا

**9** داریوش ہشایارشاہے دئورے ائولی سالا، ہما کہ زاتا مادے ات و بابلیانی مُلکتے بادشاہ بوت، <sup>2</sup> ہمایئے دئورے ائولی سالا من دانیال، پاکین کتابانی تھا سالانی ہما حسابا شریا چارگا اتان کہ ہداوندا وتی لیزے تھا گون ارمیا نبیا گوشتگ ات۔ من دیست کہ اورشلیمے تباہی تان ہپتاد سالا مانیت۔ <sup>3</sup> گُرا من وتی دیم ہداوندین ہدائے نیمگا ترینت، دوا و پریات کرت، رُوچگ داشت، گونین گد گورا کرت و وتا پُر پر ریتک۔ \* <sup>4</sup> من وتی ہداوندین ہدائے کرا دوا کرت، گناہ مَننت و گوشت: ”او ہداوندا! او مزن و باکمالین ہدا! تتو ہما ہدا ائے کہ وتی اُهد و کرارا پورہ کنتے و گون ہمایان مہر کنتے کہ ترا دوست دارنت و تیبی پرمانا مَننت۔ <sup>5</sup> ما گناہ کرتگ، ردین کار کرتگ، بدکار و یاگی بوتگین و چہ تیبی پرمان و کانونان وتی دیم ترینتگ۔ <sup>6</sup> ما تیبی ہزمتکارین نبیانی ہبر ہم گوش نداشتگ، ہما کہ گون تیبی ناما گون مئے بادشاہان، مئے رہبران و مئے پت و پیرینان و

مُلکے سَجَّهین مردمان ہبرش کرتگ۔<sup>7</sup> اَدل تئی جندئیگ انت، او هُداوند! بله ما مرؤچان پَشل و سرجهل این۔ یهودائے مردم، اورشلیمے جهمند و سَجَّهین اسرائیل انچش انت، هما که نَزیک و گوران انت و هما که دور انت۔ اے، تنو سَجَّهین مُلکان کلینتگ انت که گون تنو بے وپایی اش کرتگ۔<sup>8</sup> او هُداوند! ما چه شرمندگیا سرجهل این، مئے بادشاه، شهزادگ و مئے پت و پیرین، چیا که ما تئی گنہکار این۔<sup>9</sup> رهمت و پهلّی گون مئے هُداوندین هُدا یا انت بلّ تُرے ما چه آییا یاگی بوتگین۔<sup>10</sup> ما نه وتی هُداوندین هُداے پرمانبرداری کرتگ و نه هما شریئےے حسابا گام جتگ که چه وتی هزمتکارین نیبانی زبانا مارا رسینتگی۔

<sup>11</sup> ”سَجَّهین اسرائیلا تئی شریئےے ناپرمانی کرتگ، دیمش تَرینتگ و تئی پرمانبرداری اش نکرتگ۔ پمیشکا هما نالت که هُدا یا وتی هزمتکارین موسائے شریئےے تھا وتی نامے سوگند وارتگ و اهد کرتگ، نون مئے سرا کپتگ چیا که ما هُداے گنہکار بوتگین۔<sup>12</sup> اے ڈئولا، تنو وتی هما هبر پوره و سرجم کرتگ انت که تنو مئے و مئے هُکمرانانی هلاپا کرتگ انت۔ تنو مئے سرا مزین تباھی اورتگ۔ چیا که سَجَّهین آسمائے چیرا هچبر چشین چیزے نبوتگ که گون اورشلیم بوت۔<sup>13</sup> موسائے شریئا نبشتگین سَجَّهین تباھی مئے سرا آتکگ، بله ما انگت وتی هُداوندین هُداے رهم نلوئت و چه وتی گناهان پر نترتین و تئی راستیے نیمگا دلگوش نکرت۔<sup>14</sup> هما مُسیبت که هُداوندا وتی هئیلان داشتگ ات، نون مئے سرا دئوری دات چیا که مئے هُداوندین هُدا وتی سَجَّهین کاران اَدل انت بله انگت ما آییے گپ گوش نداشتگ۔

<sup>15</sup> ”او مئے هُداوندین هُدا! اے تنو اے که گون وتی پُرؤرین دستا وتی کئوم چه مسرا ڈئا اورت و په وت انچین نامے در اورت که تان مرؤچی هست انت۔ نون ما گناه کرتگ و ردکار بوتگین۔<sup>16</sup> او هُداوند! په وتی سَجَّهین اَدل و انسپا بچار و وتی هزم و گزیا چه وتی شهر اورشلیم، چه وتی پاکین کؤها بنگلین۔ مئے گناه و مئے پیرینانی ردکارانی سئویا، سَجَّهین همساکین کئوم اورشلیم و تئی کئوما کلاگ بندت۔<sup>17</sup> او مئے هُدا! نون وتی هزمتکارے دوا و پریاتا گوش دار۔ په وتیگی بچار و وتی وئیرانین پرستشگاهے نیمگا وتی دیما رُژنا کن، او هُداوند!<sup>18</sup> او منی هُدا! وتی دلگوشا گون ما کن و گوش دار، چمان شانک دئے و مئے و اے شهرے تباھی بچار که اے شهر چه تئی ناما پجاء آرگ بیت۔ چیا که ما وتی پهریزکاریے سئویا چه تنو دزبندی نکین، تئی مزین رهمتے سئویا دزبندی کنین۔<sup>19</sup> او هُداوند! گوش دار۔ او هُداوند! پهلّ کن۔ او هُداوند! دلگوش کن و کَمک کن۔ او منی هُدا! په وتیگی بچار، دیر مکن چیا که تئی شهر و کئوم گون تئی ناما تنوار کنگ بنت۔“

## هپتاد هپتگ

<sup>20</sup> نون وهده من هبر و دوا کنگا اتان و وتی جندے و وتی اسرائیلی کئومے گناهان مَنگا اتان و په هُداے پاکین کؤها، گون وتی هُداوندین هُدا یا پریات کنگا اتان،<sup>21</sup> وهده من انگت دوا کنگا اتان، جبراییل، هما کس که من وتی پینسریگین شُبینے تھا دیستگ ات، بینگاہا، کُربانیک کنگے وهدا بال کنان تیزیا منی کُرا آتک۔<sup>22</sup> آییا منا سوچ دات و گوشتی: ”او دانیال! من نون آتکگان که ترا زانت و سریدی بدئیان۔<sup>23</sup> تئی دواپانی بُنگیجا\* پستوے آتکگ ات و من آتکگان که ترا حال بدئیان چیا که تنو هُدا یا سگ دؤست اے۔ کُرا پستو شریا دلگوش کن و شُبینا سرید بے۔

<sup>24</sup> ”په تئی کئوم و تئی پاکین شہرا هپتاد هپتگ\* کیشینگ بوتگ که سرکشی بکئیت، گناه هلاس بنت، کُربانیک کنگ و گناہانی تاوان پُر کنگ بیت، ابدی اَدل برجم بیت، شُبین و پئیگمبری مھر جنگ بیت و چه سَجَّهینان پاکترین جاگه رُؤگن پر مُشگ بیت۔<sup>25</sup> تنو بزانت و سرید بے که چه اے هُکمے آیکے وهدا که اورشلیم پدا برجاه و اَد کنگ بیت، تان رُؤگن پر مُشتگین شہزادگے آیکا، هپت هپتگ و شست و دو هپتگ گوزیت۔ اورشلیم، پدا گون آیراها و دمک و گلیان اَد کنگ بیت، بله پریشانیانی

زمانگا. 26 رندا، شست و دو ھپتگا پد، ھما 'رؤگن پر مُشتگین' کُشگ بیت و آییئے کِرا ھچ پِشت نکپیت. آیو کین ھکمرانئے مردم شھر و مزین پرستشگاھا تباہ کننت، بلہ آییئے جندئے تباھی چو ھاربا کثیت. جُنگ تان گُدسرا برجاہ مانیت و تباھیانی شئور بُرگ بوتگ. 27 یکے کثیت و گون بازینیا تان ھپتگیا مھکمین اھدے کنت، بلہ ھپتگئے نیاما کُربانیگ و ھیراتان بند کنت. پلیتی و بژناکیئے بانزلئے سرا بیوان کنو کے کثیت، تان وھدے کہ ھما آبت کہ پہ آیاا گیشینگ بوتگ، آییئے سرا کپیت.

## کئورئے کَشئے شُبین

10 پارسئے بادشاہ کورشئے دئورئے سئیمی سالا دانیالا، کہ بلتشاررئے ناما ھم زانگ بوت، اِلھام رست. اِلھامئے پیگام راست اَت و بلاھین جنگیئے بارئوا اَت. اے پیگامئے مانا آیاا شُبینیئے تھا رست. 2 آ رُچان، من دانیال تان پورھین سئے ھپتگا پُرسیگ اتان. 3 من ھچ و شین وراک نئوارت. گوشت و شراب دپ پر نکرت، رؤگن پر نمُشت تانکہ اے سئین ھپتگ گوستنت. 4 ائولی ماھئے بیست و چارمی رُچا وھدے من مزین کئور، دجلھئے لمبا اتان، 5 من وتی چم چست کرتنت، تہ دیست مردے لیلْمین\* گدی گُورا و لانکا چہ اوپازی\* تلاھا اڈ کرتگین کمر بندے بستگی. 6 آییئے بدن پورہ تلاھرنگین آوتے اَت و دیمی چو گروکا شہم دئیگا اَت. چمی گوئئے رؤکین مَشل اَتنت. دست و پادی مُشتگین بُرنجئے ڈئولا دُرشگا اَتنت و تئواری چو مردمانی مزین رُمبیئے تئوارا اَت.

7 تھنا من دانیالا اے شُبین دیست، منی ھمراھان ندیست، بلہ بلاھین ترسے آیانی جانا کپت و پہ وتی چیر دئیگا تتکت. 8 گُرا من تھنا بوتان و اے مزین شُبینا چارگا اتان، منی واک و توان ھلاس بوت، منی دیمئے رنگ زرد ترت و منی تھا ھچ واک و توانے پِشت نکپت. 9 نون من آییئے تئوار اشکت و انچو کہ من اے تئوار اشکت، دیم پہ چیر وپت و سَک واب کپتان. 10 پدا دستیا منا دست جت، چستی کرت و منا لرزوکین دست و کوندانی سرا اؤشتاریتئی. 11 منا گوشتی: "او دانیال! او شَریمندی مرد! ھرچے کہ گوشان، منی ھیرا سرید بے. پدا آ، چیا کہ من نون پہ تئو دیم دئیگ بوتگان." وھدے آیاا اے ھیر کرتنت، من لرزانا پدا آتکان.

## دانیالا مدت رسیت

12 پدا مردا منا گوشت: "مُرس، دانیال! ھما ائولی رُچا کہ تئو وتی دل پہ سرید بئیگ و وتی ھدائے درگاھا بیکبر بئیگا داتگ، تئیی دوا گوش دارگ بوتگ و من تئیی ھیرانی سئوبا آتکان. 13 بلہ پارسئے بادشاھیئے شھزادگا تان بیست و یک رُچا منی دیم داشت. بلہ رندا، میکابیل کہ چہ مسترین پریشگان\* یکے، منی کُمکا آتک چیا کہ من اودا پارسئے بادشاھانی کِرا گتگ اتان. 14 نون من تئیی سرید کنگا آتکان کہ گون تئیی کئوما دیمترا چے بیت، چیا کہ شُبین آیو کین وھدئے بارئوا انت." 15 وھدے آ گون من اے ھیران کنگا اَت، من وتی سر جھل کرت و ھچ گوشت نکرت. 16 پورہ انسانئے ڈئولینیا منی لُنت دست پر کرتنت. گُرا من وتی دپ پچ کرت و گون ھماییا کہ منی دیم اؤشتاتگ اَت، ھیر کنگا لگتاتان. گوشتن: "او منی واجہ! اے شُبینا منا سَک پدرد کرتگ و ھچ زور و واکن نیست. 17 من، تئیی ھزمتکار، چون گون تئو ھیر کرت کنان، منی واجہ؟ منی واک و توان شُنگ و پہ زورے دم کَشگا آن."

18 ھما کہ انسانئے ڈئولا اَت، منا پدا دستی جت و زورمندی کرت. 19 گوشتی: "مُرس، شَریمندی مرد! ایمن باتے. دُد بے. مھکم بے." انچو کہ آ گون من ھیر کنگا اَت، من دُدتر بوتان و گوشت: "منی واجہ! گون من ھیر کن، چیا کہ تئو منا زور

بکشاتگ. ” 20 گڑا گوشتی: ”تتو زائے من چینا تئی کرا آتکگان؟ من زوت پرتان کہ گون پارسے شہزادگا جنگ بکنان و وھدے من رٹوان، یونائے شہزادگ کئیت. 21 بلہ اٹولا ترا گوشان کہ راستیے کتابا چے نبشته انت. شمے شہزادگ میکاییلا ایید، دگہ کس نیست کہ ایشانی دیما منا زورمند بکنت.

”مادین داریوشے دتورے اٹولی سالا من پہ میکاییلے زورمند کنگ و نگہپانیا آییے کرا اؤشتاتان.“

# 11

## جنوبی و شمالی بادشاہانی جنگ

”نون من ترا راستین ہبرا گوشان. بچار، پارسا دگہ سے بادشاہ پاد کئیت، پدا چارمی بادشاہے کئیت کہ چہ اے دگہ سجھینان گیشتر مالدار و ہستومند بیت. انچو کہ آوتی مال و ہستیے سٹوبا زورمند بیت، آ، سجھین مردمان پہ یونائے بادشاہیے دژمنیا پاد کنت.

3 ”رندا زورمندین بادشاہے چست بیت. آ، گون مزین زور و واکے حکمرانی کنت و ہرچے کہ دلی لؤتیت، کنت. 4 بلہ پاد آیگا رند، آییے بادشاہی پرؤشگ و دیم پہ آسمائے چارین گواتان بھر کنگ بیت، بلہ نہ آییے نسل و پدیرچا رسیت و نہ آپیسری زوری مان بیت کہ آییے وتی جدا بوتگ. آییے بادشاہی چہ بنا گوجگ و دگران دئیگ بیت.

5 ”پدا جنوبیے بادشاہ\* زورمند بیت، بلہ آییے یک سالارے چہ آییے جدا ہم زورمندتر بیت و گون مزین واکیا شمالا ملکہ اڈ کنت و وتی ملکا حکمرانی کنت. 6 لہتین سالا پد اھد و کرارے بندنت. جنوبیے بادشاہے جنک شمالیے بادشاہے\* کرا پہ اھد و کرار بندگا رتوت. بلہ جنکے زور و کدرت پشت نکپیت و شمالیے بادشاہے زور ہم نمائیت. آ رچان، بادشاہے جنک گون وتی ہمراہان، وتی پتا و کُمک کارا ہٹوار درؤھگ و دژمنانی دستا دئیگ بیت.

7 ”چہ جنکے ہاندانا کسے پاد کئیت و جنوبیے بادشاہے جاگھا گپیت. آ، شمالیے بادشاہے پئوجے سرا اُرش کنت و آییے کلالتا پُتریت. آسانی ہلاپا جنگ کنت و سوین بیت. 8 آ، ایشانی بٹین ہدا، چہ آسا در اورتگین بُت و تلاہ و نگرھے گرانہاین دربان آوار جنت و گون وت مسرا بارت. دیمترا پہ لہتین سالا آ، شمالیے بادشاہے کارا کار نداریت. 9 نون شمالیے بادشاہ جنوبیے بادشاہے ملکے سرا اُرش کنت بلہ پدا وتی ملکا واتر بیت. 10 آییے بچکین چک جنکے چن و لانچا کنت و بلاہین پئوجے یکجاہ کنت، اے پئوج دیما کنزان کنت کہ چو توپانین ہارپا سر رچیت و جنگا تان دژمنے کلالتا دیما بارت.

11 ”جنوبیے بادشاہ ہژم گپیت، شمالیے بادشاہے دیما در کئیت و گون آییہ جنگ کنت. نون شمالیے بادشاہ بلاہین پئوجے یکجاہ کنت، بلہ اے پئوج، جنوبیے بادشاہے دستا پرؤش وارت. 12 چہ اے پئوجے پرؤش دئیگا رند، جنوبیے بادشاہ گروناک بیت و ہزاران مردم کُشیت بلہ انگت بالادست نبیت، 13 چہ کہ شمالیے بادشاہ نون چہ پیسرا مسترین پئوجے یکجاہ کنت و لہتین سالا پد، گون وتی مسترین پئوج و بازین جنگی سامانان واتر کنت.

14 ”آ زمانگا بازیے جنوبیے بادشاہے دژمنیا پاد کئیت. تئی جنڈے کتومے شدتین مردم اے شبنیے پورہ و سرجم کنگا پاد کایت بلہ پرؤش ورت. 15 پدا شمالیے بادشاہ کئیت، کلالت بندین شہریے چپ و چاگردا سنگر بندیت و شہرا گپیت. جنوبی پئوج بیوس بیت. تتنا آسانی شرتین پئوج ہم ایشانی دیما اؤشتات نکنت. 16 شمالیے بادشاہ اُرش کنت و ہما پئیما کنت کہ وتی دلی لؤتیت. کس آییے دیما اؤشتات نکنت. آ زیباین ملکا اؤشتیت و چہ آییے دستا تباہی بیت. 17 نون آ ارادہ کنت کہ گون وتی

سجھین بادشاہیے زورا بیٹیت و گون جنوبیے بادشاہا اھد و کرار بندیت. وتی جنکے ہم گون آییہ اروس دنت کہ جنوبیے بادشاہیا پرؤشیت بلہ آییے اے ہئیال سوین نبیت و اے کار دیما نرتوت. 18 نون شمالیے بادشاہ وتی دلگوشا گون تیاب دیان\* کنت و بازین

زمینے گیپت۔ بلہ سالارے آییئے گروناکی و بے پرواہیا هلاس کنت و آییئے گروناکیا، پہ آییئے جندا پر تَرَبیت۔ 19 گزا آ، دیما گون وتی جنڈے مُلکے کلاتان کنت بلہ لُکشیت و کپیت و پدا هچ جاگہ گندگ نبیت۔ 20 پدا آییئے جاگہا دگہ یگے کثیت و سُنک و مالیاتگیرے رثوان دنت تانکہ وتی مُلکے شان و شعوکتا برجم بداریت، بلہ لهتین رچا رند اے بادشاہ، بے جنک و شدتیا، وت برباد بیت۔

## بَرّناکین بادشاہ

21 ”ایشیئے جاگہا انچین بَرّناکین مردمے کثیت کہ آییئا هچ پئیمین بادشاہی شرپ دئیگ نبوتگأت۔ اے پہ آرامی کثیت و پہ رپک و پندلے بادشاہیا گیپت۔ 22 ایشیئے دیما بلاهین پئوجے رچوگ و پرؤش دئیگ بیت و گون اے پئوجا یکجاہ اهد و کرارے شہزادگے ہم تباہ بیت۔ 23 چہ ہما وهدا کہ گون ایشیا اهد و کرارے بندگ بیت، اے چیرکایی وتی پئیمیا کار کنت۔ مردمی باز نبنت، بلہ بالادست بیت۔ 24 پہ آرامی مُلکے سیرترین بهران پُرتیت و انچین کار کنت کہ ایشیئے هپت پُشتا نکرتگ۔ اے وتی همراہانی نیاما پُلتگین مال و آوار و دئولت بهر کنت۔ تان کسانین وهدیا پہ کلاتانی گرگا پندل سازیت۔ 25 مزین و سکین پُرزورین پئوجے زوریت و پہ جنوبیئے بادشاہیئے پرؤش دئیگا وتی زور و تتوکلا شوربیت۔ جنوبیئے بادشاہ ہم بلاهین و پُرزورین پئوجے زوریت و جنک کنت بلہ اؤشتات نکنت کہ آییئے هلاپا پندل سازگ بنت۔ 26 ہما کہ چہ بادشاہا لاپ گرت و ورنٹ، ہما آییئے برباد کنگے جُهدا کنت۔ آییئے پئوج پرؤش وارت و جنکا بازیئے کُشگ بیت۔ 27 دوین بادشاہ، پہ بدنیتی یکن پُرزونگا\* نندنت و گون یکدومیا درؤگ بندنت بلہ کامیاب نبنت چیا کہ هلاسی، گیشٹگین وهدا کثیت۔ 28 شمالیئے بادشاہ گون مزین مال و دئولتیا وتی مُلکا پر تَریت بلہ دلی پاکین اهد و کرارے هلاپا بیت۔ اے وتی کارا کنت و مُلکا واتر بیت۔

29 ”گیشٹگین وهدا، پدا دیم پہ جنوبا در کپیت، بلہ اے گڈی رندا پیشیگین وڑا نبیت، 30 چیا کہ کیشیمے\* لانچ آییئے دژمنیا کانت۔ پمیشکا آ دلپرؤش بیت و واتر کنت و پاکین اهد و کرارے دژمنیا هژم گیپت۔ پر تَریت و پہ همایان مہربان بیت کہ پاکین اهد و کرارا نمُنت۔ 31 آییئے پئوج جاہ جنت، مزین پرستشگاھا، ہما مہرین کلاتا پلیت کنت، هر رچوگین کُربانیگان بند کنت و پلیت و بیران کنوکین بَرّناکا\* همودا ایر کنت۔ 32 پہ چاپلوسی ہما مردمان سل و پلیت کنت کہ اهد و کرارے هلاپا کارش کرتگ، بلہ ہما مردم کہ وتی هُدا یا شربا پچاہ کارنت، آییئے دیمَا مہر اؤشتنت۔ 33 ہما کہ دانا آنت، بازیئیا سر و سوج دئینت، بل تَرے پہ کسانین مُدتیا اے مردم گون زہما کُشگ بنت، پہ آس سوچگ بنت، بندیگ و لُٹ و پُل کنگ بنت۔ 34 وهدے کپنت، کَمین کُمکش رسیت و بازیئے پہ بدنیتی آیانی همراہ بیت۔ 35 چہ دانایان ہم لهتین لُکشیت تانکہ اے ڈئولا اے مردم تان هلاسیئے وهدا پاک و پلگار و بے ائیب کنگ ببنت چیا کہ اے وهد، وتی گیشٹگین زمانگا کثیت۔

## گروناکین بادشاہ

36 ”پدا بادشاہ وتی دلے تبا کار کنت و وتا چہ سچہین هُدا یان بُرتر و پُرماھتر گندیت و هُدا یانی هُدا ئے هلاپا انچین ہبر کنت کہ مردم هئیران بنت۔ تان ہما وهدا کامیاب مانیت کہ گزیئے وهد سرجم نبوتگ۔ ہما چیر کہ بعیگی آنت، اَلم بنت۔ 37 آ، پہ وتی پتانی

27:11 پُرزونگ، بزبان سپرہ۔ 30:11 کیشیم، جاگہیئے نام اِنٹ کہ کیرسے جزیرھا شہرے آت۔ ادا پہ رومیان اِشارھے۔ 31:11 ”پلیت و بیران کنوکین بَرّناک“ یک چیرے کہ نباید اِنٹ مزین پرستشگاھا بیعت۔ دانیال نبیئے پیشگزیی ہما وهدا سرجم بوت کہ 167 پیش میلادا سوربھے ہاکما مزین پرستشگاھے تھا بُت جاگہ دات و هوکی کُربانیگ کرت۔

هُدایان هجّ پرواۂ ندرایت و جنینانی واهگئے پرواها ہم نکنت. پہ اے دگہ ہدایان ہم پرواۂ ندرایت، چنا کہ آ، وتا چہ اے سَجھینان بُرزتر کنت. <sup>38</sup> ایشانی بدلا کلاتانی ہدایا اِزّت دنت، انچین ہدایا کہ آئیے پت و پیرکان ہچبر نزانگ. آ، ایشا گون تِلاہ، نُگرہ و گرانہاین سنگ و کیمتیین چیزان شرپ دنت. <sup>39</sup> دَرآمدین ہدایے کُمکا مہر و مہکمین کلاتانی سرا اُرش کنت. ہما کہ آییَا مَنّت، آیان مزین شرپ دنت و بازین مردمیے سرا ہکمرانش جوڑ کنت و زمینا آیانی نیاما پہ ٹیکی بہر کنت.

<sup>40</sup> ”پدا ہلاسیئے وهدا، جنوبے بادشاہ آئیے سرا اُرش کنت و شمالے بادشاہ جنوبے بادشاہے سرا توپانپئے ڈٹولا گون ازابہ،\* اَسپتاچ و بازین لانچیا مان رچیت. بازین مُلکیئے سرا اُرش کنت و چہ اؤدا چو توپانیا گوزیت. <sup>41</sup> آ، زیباین مُلکے سرا ہم اُرش کنت و بازین مُلکے پرؤش وارت بلہ اِدوم، بوآب و اَمونے مسترین مردم چہ آئیے دستا رَکنت. <sup>42</sup> پدا آ وتی دستا پہ اے دگہ مُلکانی گرگا دُراج کنت و مسر ہم نرکیت. <sup>43</sup> مسرے سُہر و نُگرھے ہزانگ و سَجھین گرانہاین چیزان وتی دستے چیرا کاریت. لیبایی و کوشی\* آئیے پادانی چیرا بنت. <sup>44</sup> بلہ چہ روڈراتک و شمالا آیوکیں ہال، آییَا تُرسیننت، سگ ہژم گپت و پہ بازینپئے برباد و گار کنگا در کثیت. <sup>45</sup> آ وتی بادشاہی تمبوان\* دریایانی درنیاما، زیباین پاکین کوھے لَمبا جنت و اے پئیمَا وتی گڈی آسرا سر بیت و کس پہ آئیے کُمکا نئیےیت.

## ہلاسیئے وهد

12 ”آ وهدا میکاییل، ہما مزین شہزادگ کہ تئیی مردمانی نگہپانیا کنت، جاہ جنت. انچین پریشانیئے وهدے بیت کہ کٹومانی بنگیجا بگر تان آ زمانگا ہچبر نبوتگ. بلہ آ وهدا تئیی ہما سَجھین مردم کہ آیانی نام کتابا نبشتہ انت، رَکینگ بنت و <sup>2</sup> بازینے کہ زمینے ہاکانی تھا واب انت، جاہ جنت، لہتین پہ ابدمانین زندا و لہتین پہ پشلی و ابدمانین کَمشریبا. <sup>3</sup> ہما کہ دانا انت، چو آسمانے کُہئے\* رُزنا بیا ڈریشنت و ہما کہ بازینیا پھرپرکاریئے نیمگا کارنت، ابد تان ابد چو استاران رُزنا بنت. <sup>4</sup> ”بلہ تتو، او دانیال، اے ہبران رازے بدار و کتابا تان ہلاسیئے وهدے آییَا مہر بجن. بازینے ادا و اؤدا رتوت و زانگ چہ گیشا گیشتر بیت. <sup>5</sup> ”پدا من دانیالا چارت و دیست کہ دگہ دو کس انت، یگے کٹورے اے دستا اؤشتانگ و دومی کٹورے آ دستا. <sup>6</sup> یکیا گون ہمے لیلمپوشین مردا کہ کٹورے آئے سربرا ات، گوشت: ”اے اجبتین کار چینچک وهدا سرجم بنت؟“ <sup>7</sup> گڑا من ہما لیلمپوشین مردے تتوار ایشکت کہ کٹورے آئے سربرا ات. آییَا وتی راستین و چپین دست آسمانے نیمگا چست کرتنت و ہمایئے سٹوگندی وارت کہ تان ابد زندگ انت. گوشتی: ”وهدیا، وهدان و نیم وهدا\* و رند سرجم بیت، ہما وهدا کہ ہدائے پاکین مردمانی زور و واک پرشیت. نون اے سَجھین چیز پورہ و سرجم بنت.“ <sup>8</sup> من ایشکت بلہ سرید نبوتان، گڑا گوشتن: ”او منی واجہ! اے سَجھین چیزانی آسر چے بیت؟“ <sup>9</sup> آییَا پسو دات: ”وتی راہا برتو، دانیال! چنا کہ اے ہبر تان ہلاسیئے وهدا راز انت و مہر جنگ بوتگ انت. <sup>10</sup> بازینے وتا ساپ و بیپولنگ\* کنت و پلگارگ بیت، بلہ آ کہ بدکار انت وتی بدکاریا دیما برنت. ہجّ بدکار سرید نبیت بلہ دانا سرید بنت. <sup>11</sup> چہ ہما وهدا کہ ہر رُچیکین کُربانیگ بند کنگ و پلپیت و ببران کنوکین بڑناک‘ مگ کنگ بیت، یگ ہزار و دو سد و نئود روچ بیت. <sup>12</sup> بہتاور ہما انت کہ ودار کنت و تان یگ ہزار و سئے سد و سی و پنچ روچا رسیت. <sup>13</sup> بلہ تتو وتی راہا برتو تان ہلاسیئے وهد بیئیت. تتو آرام کنتے و پدا، ہلاسیئے وهدا پہ وتی آسر و آکیتا جاہ جنئے.“

40:11 ازابہ، بزان مزین منسبدارانی ہما گاڑی کہ آسپی کشت. 43:11 کوش: آ زمانگے کوش مروچیکین سودان انت. 45:11 تمبو، بزان گدان، ہنیمہ. 3:12 کُہ، بزان برزین کُمدپیمین گردی. 7:12 پاکین کتابے بازین زانتکاریئے گمانا ایشیے مانا سئے و نیم سال انت. 10:12 بیپولنگ، بزان ساپ و سلہ، پلگار.